

Ey tutişi-pirin rükanım, leyli-vazım, eme et,
Dağlarda virum tıponı, sahrańı gəzim sansız.

Hicran odu yandırda mani-zarı na yandırda,
Küsmüz qələmim, kükramır ilham danızım sansız.

Sayında, gün üzüm, ucalıq tapmış idim, dən gal,
Kəlqin nəzərindən düşər oldum, axtızım, sansız.

Sansız deyiləm man o man, ahf et mani-badbaxtı,
Gölmir sans üz tutmağa xiclatdan üzüm sansız.

Qərib Xəyalı

QƏRİB XƏYAL

(şeirlər)

VÜQAR BİLƏCƏRİ

Bakı – 2020

Birinci Fəsil

Redaktor: Pünhan ƏZİM

Korrektor: Zülfü XƏLİLOV

Bədii-texniki tərtibat: İsmayıllı SÜLEYMANLI

Fotoqraf: Orxan ƏZİM

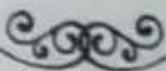
Vüqar Biləcəri
QƏRİB XƏYAL

Bakı, "Parlaq İmzalar" Nəşriyyatı – 2020, 192 sah.

© Vüqar Biləcəri / 2020

Kitabın bütün hüquqları qorunur.
İcazəsiz olaraq hər hansı vasitə ilə nəşri qadağandır.

~ 1 ~

Sən münəzzəhsən, bütün cürmi-xətadan xalisən,
Sən böyüklərdən böyüksən, alilərdən alisən.
Aləmin hər türlü sırrindən tamamən halisən,
Həm əzəlsən, həm qədimsən, valilərdən valisən.
Zatın öz zatındadır, ey nuridən mövcud olan,
Ey ibadət əhlinə ən mötəbər məbud olan.

Qadırı-mütləqdir ismin, vəsfə sığmaz qüdrətin,
Söndürər qahr atəşin dəryabədərya rəhmətin.
Ey olan munimi-pak, bitməz, tükənməz nemətin,
Görsə hüsənün etiraf eylərdi heyrət heyrətin.
Ey müsəvviri-cahan, ey məxluqatın xalıqi,
Ərşü fərşin, şəmsü mahın, yeddi qatın xalıqi.

Hökəmün ilə seyr edər səyyarələr xurşid, mah,
Od və su, torpaq-hava, həmçin səfid ilə siyah.
İltifatınla olar zülmət gecə, aydın sabah,
Əlqərəz, cümlə-cahan hökmündədir, ey padışah.
Ey olan xəllaqı-aləm, ey olan zati-qədim,
Lütfünün möhtacılıq, sənsən siratəl-müstəqim.

Kürsiyi-əla yerin, təxti-büsətin möhtaşəm,
Zül-cəlalu zül Kərimən, möhtərəmsən möhtərəm.
İlk məxluq aləmi-nasuta qoyduqdan qadəm,
İsmi-pakın zikr edər cümlə təbiət dəmbədəm.
Cansız əşyalar belə zikrində taxır eylamaz,
Ruhu ölmüş kəslərə, əfsus, təsir eyləməz.

~ 2 ~

Üzün gülür, gülər üzlüm, üzündə güllər açıb,
Gözün gülür, qara gözlüm, gözündə güllər açıb.

Dizin-dizin, könül, ol vadeyi məhəbbətdə
Sürünmüsən o qədər ki, dizində güllər açıb.

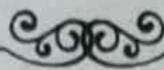
Xəlil üçün odu döndərdi Rəbbi gülzarə,
Təəccüb eylədi Nəmrud, közündə güllər açıb.

O Kərbəladı ki, torpağı ətri-qəm qoxuyur,
Çölündə qanlar axıbdır, düzündə güllər açıb.

Vərəqdi hər açılan gül kitabı-hüsнündən,
Nə qədri sirri-nihani, özündə güllər açıb.

Gəl, ey gül üzlülərin şahı, yolların bəzənib,
Ayağın öpməyə xatir, izində güllər açıb.

O lalə üzlü qış ilhamına bahar gətirib,
Vüqar, səbəb budu, sözsüz sözündə güllər açıb.

~ 3 ~

Ümid ilən döyərəm Şahi-Kərbəla qapısın,
Cahanda rəsmidi şahın döyər gəda qapısın.

Gələr ümidi-şərafətlə cümlə aşıqlər
Öpüb təbərrük edərlər İmam Rza qapısın.

Cəhənnəmin qapısın bağlayar Xuda üzünə,
Ziyarət eylib açar kim ki Mustafa qapısın.

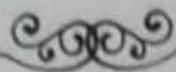
Cahanda kim ki Hüseyntək hidayət aşığıdır,
Kəsər qılınc başın, kəsdirər bəla qapısın.

Hicab əleyhinə qalxanların əlin sindir,
Mədəd, İlahi, ki sindirdilər həya qapısın.

Töküb gözüm yaşını tövbə eylədim, çünki
Yağış yağan zaman Allah açar səma qapısın.

İlahi, bir də nəsib et mənə Nəcəf şəhrin,
Gedim ziyarət edim şahi-Mürtəza qapısın.

Vüqar, Rəhimdi, Rəhmandı Xalıqi-Yekta,
Günahı tərk elə, tövbəylə aç Xuda qapısın.

~ 4 ~

Bir səbəb var qoruyub saxlamışam canı əziz,
Ki gərək saxlaya ev sahibi mehmanı əziz.

Ey fələk, rəhmə gəlib Allahın altında nola,
Yar çeşmində qılaydın məni-nalanı əziz.

Bizə meyxanədə canan ilə saqı bəsdir,
Zahida, sən yeri tut huriyi-qılmanı əziz.

Əql zindanına sal nəfsi əsir et, könlüm,
Nəfsi xar etmək edib Yusifi-Kənanı əziz.

Bəşəri xəlq edib, "əhsən" demiş Allah özünə,
Tutmaz insan özü Allah qədər insanı əziz.

Belə baxsan qara daşlardan hörülmüş Kəbə,
Yar təşrifini qılıb kəbeyi-zışanı əziz.

Tutsa kim qafı-qənaətdə məkan ənqatək,
Tutmaz o, mur qədər Mülki-Süleymanı əziz.

Vüqar, aqil kişilərdən götür ibrət, uca ol,
Tutdu aqil kəsi, el tutmadı nadanı əziz.

~ 5 ~

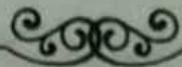
Sərvi-qəddin, sənəma, ərşि-müəllaya dəyər,
Qara zülfün, xəti xalın iki dünyaya dəyər.

Gəzər ümmid ilə könlüm quşu bir Leyləni,
Gah o səhraya dəyər, gah bu səhraya dəyər.

Bir yol, ey huri, səri-kuyinə bassam qədəmim,
Bu səfa qədridə min cənnəti-məvaya dəyər.

Nədi Şirin, nədi Leyla, o gözəllər şahının
Atılan dırnağı yüz Şirinə, Leylaya dəyər.

Ey Vüqar, surətə cahil kişilər meyl eylər,
Məncə, versin gərək arif kişi mənaya dəyər.

~ 6 ~

Könlüm quşu min şövq ilə məddahi-Əlidir,
Dil tutisinin zikri Əli, şahi Əlidir.

Ey xoş o kəsə qiblə bilib vəchi-Əlini,
Baş qoyduğu yer pak qədəmgahi-Əlidir.

Könlüm iki dünyaya dəyişməz bu səfanı,
Gah virdi-zəbanımda Hüseyn, gahi Əlidir.

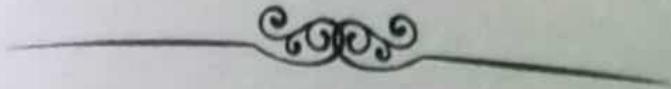
Allaha aparmaz səni hər rah, ey insan,
Allaha gedən rah fəqət rahi-Əlidir.

Zahir gözü görməz gözə görsənməyən həqqi,
Batin gözü ilə görən Allahı Əlidir.

Ey dil, dəri-mövlaya qıl hər ləhzə təvəkkül,
Saillərin ümmid yeri dərgahi-Əlidir.

Qəlbimdəki niyyət sənə vazehdir, İlahi,
Hər kəsdən əziz kəs mənə, vallahi, Əlidir.

İmanı yəqin şiyələrin fəxri, vüqarı,
Var-dövləti, şanı, şərəfi, cahı Əlidir.

~ 7 ~

Fəda olum o dilə Mürtəzani zikr eylər,
Əlini zikr eləyən Müstəfanı zikr eylər.

Hezari-dil gəlibən köksüm içrə əfqanə,
Yanıqlı səslə Şəhi-Kərbəlanı zikr eylər.

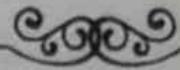
Dəruni-qəlb ilə Xətmi-Nəbini zikr eləyən,
Təmami-silsileyi-ənbibiyanı zikr eylər.

Göz əşki-pak tökər qatrə-qatrə, hər qatrə
Xanımların gözü xeyrən-nisanı zikr eylər.

Könül, pənah yerimdir qəriblərin şahı,
Qərib könüllər İmami Rzani zikr eylər.

Təsəlli tapmağı üçün dəmadəm eşq əhli
Kitabi-eşqi açıb Həl-Ətanı zikr eylər.

O səs ki bəzmi-şərab içrə badələr çıxarar,
Şərabi-eşqi içən Müctəbanı zikr eylər.

~ 8 ~

Sakini-vadeyi-vəhdətdi Hüseyn ibni Əli,
Məktəbi-həqqi-ədalətdi Hüseyn ibni Əli.

Qurtuluş vasitəsi, gəşteyi-dəryayı-nicat,
Həmi misbahi-hidayətdi Hüseyn ibni Əli.

Pərdeyi-zülməti çak eylədi nuri-ədli,
Belə xurşidi-səadətdi Hüseyn ibni Əli.

Xalıqi-pak tərəfdən bütün aşiqlərinə
Mənbəyi-feyzi-kəramətdi Hüseyn ibni Əli.

Onun eşqiyılə nəva etmədədir bülbüli-dil,
Güli-gülzari-imamətdi Hüseyn ibni Əli.

Meyveyi-qəlb-i-Rəsul, nuri-do-çeşmi-Zəhra,
Şərəfi-şahi-vilayətdi Hüseyn ibni Əli.

Zairi-qəbri-Hüseyn zairi-həqdir, ey dil,
Kəbəyi-əhli-həqiqətdi Hüseyn ibni Əli.

Kərbəla faciəsi tarixə qanla yazılıb,
Cümlə eşq əhlinə ibrətdi Hüseyn ibni Əli.

İbrət alsın cahan heyhat-minəz-zillətdən,
Hadiyi-rahi-şərafətdi Hüseyn ibni Əli.

Ey Vüqar, zikr elə hər ləhzə o şahın ismin,
Şafeyi-ruzi-qiyamətdi Hüseyn ibni Əli.

~ 9 ~

Ya Əli, mən göz açandan səni mövla bildim,
Tək səni mərtəbeyi-eşqdə əla bildim.

Mən kiməm ki, sənin haqqında söz icad eləyim,
Feyzi-nitqindir edən nitqimi guya bildim.

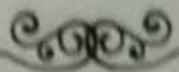
Sənə kim versə könül, verməz o, dünyaya könül,
Mənə dünya nə gərəkdir, səni dünya bildim.

Nuri-həq vəchi-şərifində təcəlla eləmiş,
Sən qərar eylədiyin hər yeri sina bildim.

Nola, bir qətrə mənə lütf edəsən vəsl meyin,
Səni, ey saqiyi-pir, lütfdə dərya bildim.

İntiha payəsisən mərtəbeyi-irfanın,
Səni dəryayı-elm, mənbeyi-təqva bildim.

Ya Əli, yumdu Vüqar cümle gözəlliklərə göz,
O zamandan ki, səni yarı-dilara bildim.

~ 10 ~

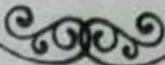
Şeyda könül unutmur ol yarı-bivəfanı,
Eşq əhli, həmdulillah, ehsan bilir cəfanı.

Binti-Rəsuli-Əkrəm, nuri-do-çeşmo-Məryəm,
Zəhraya zülm edənlər incitdi Mustəfanı.

Bir yarə ruhum aşiq hüsnündə nuri-xalıq,
Lütfüylə feyziyab ol, zikriylə tap səfanı.

Gizli xəzinələr var ümmül-kitab içində,
Aç sirri-Həl-Ətanı, təfsiri-qulkəfanı.

Sənsən Əyubi-Səttar, sənsən Qafur Qəffar,
Səndən dilər mərizan min dərdə bir şəfanı.

~ 11 ~

Ey qarə gözlü, yolda qalıb aləmin gözü,
Göz-göz gəzər gözüm görə nagah həmin gözü.

Mahım, niqab içində nihan tut cəmalını,
Açma, amandı, dəyməyə naməhrəmin gözü.

Ey kəbeyi-müqəddəs içində açan gözün,
Ey ruhul-əqdəsin nəfəsi, Məryəmin gözü.

Ruhum əsir bir mələyin qara xalına,
Cənnətdə görməmiş elə gül Adəmin gözü.

Kəbə əzayi-Ali-Rəsulçun geyib qara,
Ruzi-cəzayadək qurumaz zəmzəmin gözü.

Vəsli-nigarə az qala çatmışdıq, ey könül,
Qəm gəldi çıxdı, qoymadı çıxsın qəmin gözü.

Ey ruhumun baharı, qayıt bağə, seyrə çıx,
Hər sübh həsrətinlə dolar şəbnəmin gözü.

Ya Rəbb, o qarə gözlü gözəl kimdi, bilmədim,
Bir baxdı, saldı sehrinə bir ləhzə min gözü.

Bir kimsə, ey Vüqar, bizə dost, həmdəm olmadı,
Dostun ziyanı dəydi bizə, həmdəmin gözü.

~ 12 ~

Rüxsanını tutmuş o məhin zülfı-siyahi?
Ya əbri-siyəhdil alıb ağuşuna mahi.

Açıqlıqca o məh pərdeyi-ruyin elə bildim
Bir şəmsi-münir etdi zühur, açdı sabahi.

Zülmət gecələrdə mən üçün rahinümadır,
Ey məh dili-suzanımın atəş saçan ahi.

At pərdeyi-rüxsarı, gəl, ey şahidi-aləm,
Aləm deyə ki, aləmi-hüsünүn budu şahi.

Ey yarı-dilara, özü rəna, gözü şəhla,
Ey tələti-məh, zülfı-siyəh, qəddi sürəhi.

Heyrətlənir insan sənə etdikcə tamaşa,
Bir hüsni-əcaib sənə bəxş etmiş ilahi.

Məddahın olub ta ki əzəldən Vüqar, ey gül,
Axır səni mədh eyləmək eylər onu dahi.

~ 13 ~

Xəyali-yarə dalandan xəyal olub getdim,
Cəfayi-hicr ilə aşüftə-hal olub getdim.

Bəsirət əhli görər surət içrə mənəni,
O surətindəki mənaya lal olub getdim.

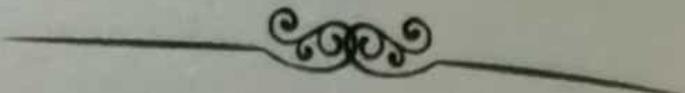
Fənaya meylim itəndən bəqa yolun tapdım,
Camala göz yumub əhli-kamal olub getdim.

Verildi rütbə mənə asitani-yara gəda,
Nə yaxşı sahibi-izzi-cəlal olub getdim.

Qəbuli-yarda bir növbə vardı, gəl görəsən,
Ayaqlar altda qalıb payimal olub getdim.

Bağışla, əhdimi sindirdim, ey həbibə-əziz,
Üzüm qaraldı yanında Bilal olub getdim.

Vüqar, cavab gələndə dəhani-dilbərdən,
Əyildi qaməti-sərvim sual olub getdim.

~ 14 ~

Bitir, ey gül üzlüm, ömrüm bitir intizari-eşqi,
Saçır ətri-bağı-cənnət, tuta laləzari-eşqi.

Mələyim, behiştə təndir qədəmin dəyən qədəmgah,
Qədəmi-mübarəkinlə bəzədin diyarı-eşqi.

Ananın qədəmlərin öp, ey Əliyə yar olan kəs,
Tanıdan halal südündür sənə şəhriyari-eşqi.

Əgər ömr edərsə insaf, yetərəm vüsələ bir də,
Yenə qəmli göz yaşımla yuyaram məzari-eşqi.

Nə görür gözün fənadır, nə var etibarsızdır,
Əsil etibarlılardan götür etibari-eşqi.

Ruxi-yarı görsə bir kəs, nə behiştə talib olmaz,
Nə də versələr götürməz bir ömür bəhari-eşqi.

Səni harda görsəm, ey şah, öpərəm qədəmlərindən,
Böyükər kiçilməyiylə Vüqarın vüqari-eşqi.

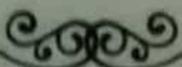
~ 15 ~

Ya uzun zülfünə dilbəstədi kutah gecə,
Ya günəş tələtin heyranıdı, ey mah, gecə.

Nə günüzlər qəmə bənzər qəmimin qəmxarı,
Nə də var şöleyi-ahım kimi həmrəh gecə.

Ah, kim düşmənimmiş səsi batmış naləm,
Xəlqə əsrari-nihanım qılar agah gecə.

Qoşulum kaş səri-kuyin dolanan itlərinə,
Ümmətə şeir hürüm, gah səhər, gah gecə.

~ 16 ~

Heyranam bir gülə, heyran ona cənnət bağı,
Hurilər də ola bilməz atılan dırnağı.

Pərdeyi-qeybi yanıb rəfi-niqab etsə o mah,
Görən heyrətlənər, ağzında qalar barmağı.

Gəl, o qanla bəzənən lalələrin xatırınə,
Yandırır bağımı, ey lalərux, hicran dağı.

Mürği-dil etdi səfər mənzili-canadə tərəf,
Sinəsin deşdi üqabi-əcəlin caynağı.

Fani dünya kimi dünyadakılar fani imiş,
Nə könül sirdası varmış, nə də dərd ortağı.

Dişlərin ləblərin altında düzülmüş səf-səf,
Kim atıb incilərin üstünə gül yarpağı.

Aç, o könlüm quşunu zülfü-girehgirindən,
Əcr alar həbsdən azad eləyən dustağı.

~ 17 ~

Cahanda bərqərar olmuş sözün hökmüylə hər bir şey,
Tapılmaz dəhri-bazarında sözdən mötəbər bir şey.

Xəlayiq mən fəqirin halı-zarından xəbərsizdi,
Nə görməz bir nəfər bir şey, nə bilməz bir nəfər bir şey.

Əgər səndən, nigarım, istəsəm bir nəsnə, məzurəm,
Əzəldən var bu adət, istəyər şahdan nökər bir şey.

Könül, tök gözlərin yaşın ki, bəlkə, yar lütf etdi,
Kiçik bir qətrədən bəzən doğar dərya qədər bir şey.

O qarə zülf fikriylə, günəş rüxsar xəyalıylə,
Gecə bir şey keçər aşiftə könlümdən, səhər bir şey.

Səadət gülşitanında açılmış növbənöv güllər,
Nə qədri əldə fürsət var, Vüqar, cəhd eylə dər bir şey.

Anamız Həzrəti Zəhradan əmanətdi hicab,
İki dünyada hicab əhlinə zinətdi hicab.

Hicab hər möminənin ismətidi, iffətidi,
Adıdı, mənliyidi, namusudu, qeyrətidi.
İzzidi, şənididi, ülviyətidi, şövkətidi,
Elə fərz eylə, xanım güldü, təravətdi hicab.

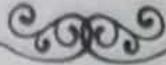
“Saxlayın məndən əmanət”, dedi Zəhra hicabı,
Kərbəlada qorudu Zeynəbi-Kübra hicabı.
İndi isə qalib əllərdə Rüqəyya hicabı,
Ya şərafətsiz ömürdü, ya şəhadətdi hicab.

Zalima, Allaha bax, Tanrıya bax, irşad ol,
Əmri-xəllaqə itaətdə bulun, münqad ol.
Ey deyən kəs qızına: “Taxma hicab, azad ol”,
Sən, biqeyrət, nə bilirsən ki, nə qeyrətdi hicab.

İstəsən Tanrı yanında olasan şəni əziz,
Pərdeyi-isməti cəhd eyləginən saxla təmiz.
Ta bu əxlaq ilə ol Həzrəti Zəhrayə kəniz,
Ondan al dərsi-həya, gör nə səadətdi hicab.

Keçdi Zeynəb o zaman yeddi igid qardaşdan,
Gəldi fəryadi-nəva səsləri dağdan, daşdan.
Yenə də açmadı amma ki hicabın başdan,
Ey bacım, bax yola gəl, rahi-hidayətdi hicab.

Olma yırtılmış həya pərdəsi, şeytan nökəri,
Keç həya məktəbi, ol bəxtəvərin bəxtəvəri.
Çün hicab əhlinin üstündədi həqqin nəzəri,
Həm bu dünyada, həm üqbadə şərafətdi hicab.

~ 19 ~

Rövzeyi-kuyin görən meyxanə fikrin çəkməsin,
Gül ləbindən zövq alan peymanə fikrin çəkməsin.

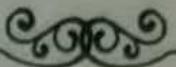
Kirpiyimlə telbətel yiğdim, düzəltdim mubəmu,
Zülfü-yarə tapşır, ey yel, şanə fikrin çəkməsin.

Cəzbeyi-eşqi-həqiqət cəzb edər aşıqləri,
Şəmi-eşqi-Mürtəza pərvanə fikrin çəkməsin.

Canı cananə fəda etmişlər izzət tapdılар,
Xət çəkən kılık-şərəflə canə, fikrin çəkməsin.

Aşıqın ünvanı səhralardı, çöllərdir, gərək,
Aşıqi-dərvişi-xislət xanə fikrin çəkməsin.

Gül cəmalında deyilbihudə bir cüt qarə xal,
Murğı-ruhum bərk acanda danə fikrin çəkməsin.

~ 20 ~

Mürtəzadır dilimin zikri, Nəcəfdir qibləm,
Səcdəgahımdı mənim Kərbübəla toprağı.

Mən sevən yarə nə Şirin ola bilməz bənzər,
Nə də Leyla ola bilməz atılan dırnağı.

Şaxtalı qış kimidir fəsli-baharım sənsiz,
Hicrin, ey laləüzər, sinəmə çəkmiş dağı.

Qorxuram, ey pəri, göz dəysin hilal qaşlarına,
Cəhd elə, olmaya əskik yaxanın sancağı.

Könlümü etdi əsir zülfə-girehgirində,
Necə zəncirə vurarlar dəlisov dustağı.

Qocalıq qayğıları üstümə ləşkərlə gəlir,
Gəncliyim təslim olub qaldırır ağ bayrağı.

~ 21 ~

Ey könül, aldanma dünya bivəfa hökmündədir,
İbtidasından xərab olmuş fəna hökmündədir.

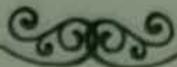
Hansı aşiq ki şəhidi-tiri-qəmzəndir sənin,
Eşqin hökmüylə Şəhidi-Kərbəla hökmündədir.

Qalxa bir insan əgər hökmi-Əlinin ziddinə,
Nütfəsi napakdır, hökmən gəda hökmündədir.

Sübə üzündən çəkdi zülfün mahım, etdi gün tülu,
Gözlərim açdım, namaz gördüm qəza hökmündədir.

Ol güli-Zəhra Həsən səbri, Hüseyn əzmindədir,
Müstəfa xülpündədir, həm Mürtəza hökmündədir.

İtrəti-Xətmi-Rəsulun həqqin inkar eyləyən,
Ən rəzil varlıqdır, itdən bihəya hökmündədir.

~ 22 ~

Dəyməz, ay üzlü dilbərim,
Gərdi-rəhin bəhasına.
Dürrün əcib səfalısı,
Gövhərin ən cilalısı.

Mah desəm, ucuz çıxar,
Şah desəm, ucuz çıxar.
Vəsf-i-Əlidə söz deyil,
Sözlərin ən bahalısı.

Ey şəhi-mülki-lafəta,
Varlığı sırrı-Həl-Əta,
Şahların ən şərəflisi,
Mərdlərin ən şücalısı.

Sübhimı şamə döndərib,
Şamımı sübhə döndərib.
Şəms kimi ziyalısı,
Mah kimi liqalısı.

Ey könül, istəsən günün
Xoş keçə zövqi-vəsl ilə,
Ol səri-kuyi-yarıdə
İtlərin ən vəfalısı.

Xalıqı feyziyab edər
“Ya Əli, Ya Əli” səsi.
Zikri-cənabi-Cəbrəil
Zikrilərin səfalısı.

Eşqi-Əlidə ol fəna,
Hubbi-Əlidən al səfa.
Olma hər eşqə mübtəla,
Hər gözəlin həvalısı.

Hatəmi el məsəl çəkər.
Əhli-səxavətin gözü
Açsa kərəm xəzinəsin,
Yox Əlidən səxalısı.

Aləmi-eşqə cürbəcür
Aşıqi-canfəda gəlib.
Dəştə-bəladə yox, Vüqar,
Sən kimi baş bəlalısı.

Məninçin, ey mənim dünyam, bu dünya yoxdu,
sən varsan.

Baxıb dəryaya daldım, gözlərin fikriylə məst oldum,
Elə bildim bir anlıq mavi dərya yoxdu, sən varsan.

Yalan sözdür, deyirlər yoxdur əsrin Leyli Məcnunu,
O Məcnun getdi mən gəldim, o Leyla yoxdu,
sən varsan.

Sənin həqqin yanında öz yerin var, ya Vəliyullah,
O yer məxsusi yerdi, orda Zəhra yoxdu, sən varsan.

Sən həqsən, varlığın həqdir, odur fərq etməz, insanın
O mütləq varlığa imanı var, ya yoxdu, sən varsan.

Sənin şənidə gəlmış qul huvəllahu əhəd, ey şah,
Bu, bir ani sübutdur, səndən əla yoxdu, sən varsan.

Sən öylə alisən ki, surətin mənadən əfzəldi,
Nə məna, neynirəm mənanı, məna yoxdu, sən varsan.

Mənim ömrüm, günüm, ruhum, həyatım,
varlığım sənsən,
Mənim könlümdə bir özgə təmənna yoxdu, sən varsan.

Edən cəzb əhli-eşqi cəzbeyi-eşqindi səhraya,
Həqiqi aşiqin qəsdində səhra yoxdu, sən varsan.

Gözəllərdən bu gün sənsən gözəllik mülkünün şahı,
Dəxi qəm çəkməsin Yusif Züleyxa yoxdu, sən varsan.

Vüqar Biləcəri

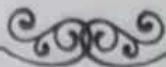
Qərib xəyal

Vüqar Biləcəri

İkinci Fəsil

Qərib xəyal

~ 1 ~

Zülfü-nigari yel dağidar şanədən çıxar,
Eşq əhli ətrin almaq üçün xanədən çıxar.

Derlər camalı-Əhmədə bənzərdi surətin,
Məna verənlər olmasa, məna nədən çıxar.

Pərvanə yaxdı balu-pərin nari-hicridə,
Şəm onda bildim heyfini pərvanədən çıxar.

Ey yar, xatirimdə mükərrəmdi xatirin,
Biganəlik əlaməti biganədən çıxar.

Göstər üzün, könül quşu qoşsun təranələr,
Bülbül bahar gələndə uçub lanədən çıxar.

Ağ dişlərin sədəfdi nizam ilə səfbəsəf,
O şəşəə nə inci, nə dürdənədən çıxar.

Ey saliki-təriqi-vəfa, bir zaman gələr,
Asudəlik xəzinəsi viranədən çıxar.

Canım fədadı canına, ey canımın canı,
Can almaq hökmü sən kimi cananədən çıxar.

Şah şahlığıyla fəxr eləyib, qürrələnməsin,
Bir gün gələr cənazəsi kaşanədən çıxar.

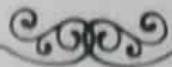
Hüsnündə şəms cilvəsi, şahlıq vüqarı var,
Şahi-zamanə sən kimi şahanədən çıxar.

~ 2 ~

Göz cəmalından, gözüm nuru, dəmadəm feyz alar,
Şəmsi-rəhmətsən, sənin nurundan aləm feyz alar.
Cənnəti-hüsün tamaşasından Adəm feyz alar,
Pak ənfasından İsa ibni Məryəm feyz alar.
Nuru-safindan sənin xəllaqi-əzəm feyz alar.

Ey yaranmışlardan əfzəl, ey Rəsuli möhtərəm,
İsmi-pakin zikr edər cümlə mələklər dəmbədəm.
O mübarək gün ki dəhrə lütf edib qoydun qədəm,
Bir cəmal etdi sənə xəllaqi-dəryadıl kərəm.
Daşa təsir eylədi feyzi-nigahın, ey sənəm,
Göz cəmalından, gözüm nuru, dəmadəm feyz alar.

Nura qərq oldu üzün nurundan ərzi-asiman,
Yetdi göftari-həyatbəxşin ilə ənvatə can.
Sən şəfiəl-müzribinsən, ey Nəbiyi-mehriban,
Ey səadət cilvəsi, ey afitabi-cavidan,
Şəmsi-rəhmətsən, sənin nurundan aləm feyz alar.

Nuridən təxmir qılmış süni-aləm tinətin,
Sən nə gülsən ki behişt əhli çəkərlər həsrətin.
Səfbəsəf huravu qılmanlar qıllarlar xidmətin,
Çeşmeyi-kövsər ləbindir, nəxli-tuba qamətin,
Cənnəti-hüsünən tamaşasından adəm feyz alar.

Dəyməmiş cəddin Xəlilullahə Nəmrudun közü,
Möcüzi-Xizri ləbindir abi-heyvan möcüzi.
Səndən almışdır nicat peyğəmbəri-Yunis özü,
Vadeyi-sinada nurun gördü Musanın gözü,
Pak ənfasından İsa ibni məhərrəm feyz alar.

Ey Vüqari-fəxri-ərş, payi-şərifî izzi-xak,
Ey edən bəzmi-təqərrübədə ələxsus iştirak.
Ey olan rəşki-cəmalından məlaiklər həlak,
Ey şəbi-Meracidə həmsöhbəti-xəllaqi-pak,
Nuri-safindan sənin xəllaqi-əzəm feyz alar.

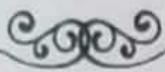
~ 3 ~

Həzrəti Xətmi-Rəsulun bu, viladət günüdü,
Əvvəla zikr eləyək şəninə qərra salavat.
Bu bütün ümmətin, əslində, səadət günüdü,
Bir də zikr et o böyük zatə mübərra salavat.

Bu günü şövq ilə bayram eləyir eşq əhli,
Ki bu dünya üzünə Həzrəti Əkrəm gəldi.
Sildi mövludu-şərifilə cahandan cəhli,
Xəlqi islah eləyən müslihi-aləm gəldi.

Elə bir şəmsi-səadət doğulubdur ki, bu gün,
Üzünün nuruna göylərdə mələklər heyran.
Ləblərindən utanar qönçələr ağzında düyun,
Güli-rüxsarına gülşəndə çiçəklər heyran.

Onu təyin eləmiş aləmə xalıq rəhbər,
Bəşəriyyatın ədalətli hidayətçisidi.
O Məhəmməddi ki, aləmlərə rəhmət gəlmış,
Ümmətin ərseyi-məşhərdə şəfaətçisidi.

Nəsib olmuş ona Rəbbilə görüşmək şərəfi,
Odu əsra gecəsi göylərə merac eləyən.
Odu Merac gecəsi yeddi göyə şölə saçan,
Səri-əflakə ayağın tozunu tac eləyən.

Odur ən üstünü, ən əşrəfi külli bəşərin,
Kəbədən də odu izzətli, müəzzzəm, ali.
Mizan acizdi çəkə ondakı şənin qədərin,
İki dünyaya dəyər bircə nübüvvət xali.

Dərgəhi-pakinə bilsən məni nokər, şahım,
Bu kifayətdi cəlalımdı, vüqarımımdı mənim.
Şənin eşqinlə məni müjdələmiş Allahım,
İki dünyada bu eşq dövləti-varımımdı mənim.

~ 4 ~

Hardan bilə qafil ki, Allaha Vəli kimdi,
Surətdə bərabərsiz məna gözəli kimdi.
Zülmətlərə nur səpmış nuri-əzəli kimdi,
Ey haqqı danan nakəs, dərk et, gör Əli kimdi.

Sən zərrəsən, ey qafil, o, şəmsi-münəvvərdi,
Sən bir səgi-bihörmət, o, şiri-Qəzənfərdi.
O, həmsəri-Zəhradı, damadı-peyəmbərdi,
Ey haqqı danan nakəs, dərk et, gör Əli kimdi.

O, rükni-imamətdi, həm şahi-vilayətdi,
Mürşidi-hidayətdi, xurşidi-ədalətdi.
Həm kani-şücaətdi, həm kani-səxavətdi,
Ey haqqı danan nakəs, dərk et, gör Əli kimdi.

Ən mötəbər aşiqdi, ən mömin-sadiqdi,
Həm nitqidə natiqdi, həm gənci-həqaiqdi.
Həm fəxri-xəlaiqdi, hər tərifə layiqdi,
Ey haqqı danan nakəs, dərk et, gör Əli kimdi.

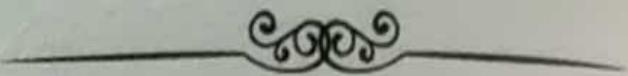

Hüsnündə lətafətli, nitqində bəlağətli,
Xülqində nəzakətli, hökmündə ədalətli.
Əhdində sədaqətli, qəsdində dəyanətli,
Ey haqqı danan nakəs, dərk et, gör Əli kimdi.

Aşıq ona yerlər də, göylər də, fələklər də,
Aşıq ona insanlar, cılınclar də, mələklər də.
Aşıq ona bülbüllər, güllər də, çiçəklər də,
Ey haqqı danan nakəs, dərk et, gör Əli kimdi.

Üstündür o, Adəmdən, Nuhdan, Zəkəriyyadan,
Üstündür o, Yunisdən, İdris ilə Yəhyadan.
Üstündür o, Salehdən, Musa ilə Əsadən,
Ey haqqı danan nakəs, dərk et, gör Əli kimdi.

Bir ömr Vüqar quldur şahın səri-kuyində,
Gərdi-qədəmi-paki cənnət gülü buyındə.
Zahirdi görən şəxsə haqq cilvəsi ruyində,
Ey haqqı danan nakəs, dərk et, gör Əli kimdi.

~ 5 ~

Batmış əzayə şiyə əyyami-fatimiyyə,
Qəmdir bizə hədiyyə əyyami-fatimiyyə.

Qoxuyur qəm ətri yellər, gözlərdə qanlı sellər,
Fəryad edər könüllər əyyami-fatimiyyə.

Ey cami-eşqə şaiq, ey məzhəri-həqaiq,
Ey Mürtəzaya layiq, ey iftixari-Xalıq.

Ey əvvəlin şəhidə, xursidi-bərguzidə,
Ey didə içrə didə, ey məktəbi-əqidə.

Ey mahi-şahi-Mərdan, ey ruhu-kuhi-iman,
Ey xaki-payi zişan, ey ismi ərşə zinət,
ey cismi fərşə rəhmət.

Ey mənbəyi-məani, eşqi-Əlidə fani,
Ey eşqi-gülsitani, ey nuri-asimani,
Ey Heydərin nigari, Xətmi-Rəsul vüqari.

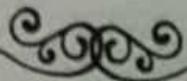
~ 6 ~

Naz edər ətri-behiştə telin ətriylə küləklər,
Sənə təzim eləyərlər rükü halında fələklər.
Qədəmin dəydiyi yerdən öpər ən ali mələklər,
Sənə ərbabi-vəfanın böyük ustadı deyərlər,
Sənə məzlumların, acizlərin imdadı deyərlər.

Beşiyi Kəbeyi-əqdəs, özü bir zati-müqəddəs,
Nə çox isbatı-müşəxxəs o əzizlərçün əziz kəs.
Ona dünya evi məhbəs, səsi haqqqa çağırın səs,
Desələr adı nədir bəs, Əlidir adı deyərlər,
Ona qeyrətli Rəsulun kişi damadı deyərlər.

Sübə edərsən günü heyran, gecələr mahi-muniri,
Gözünün sədqəsi ahu, saçının müşk əsiri.
Sənə şəhzadələrin sərvəri, sultani, əmiri,
Mənə aşıqlərin ən xatiri-naşadi deyərlər,
Desələr Məcnuna tay, mən evi bərbadi, deyərlər.

Nə cavaklıq yaşadım mən, elə gənclikdə qocaldım,
Səni gündən xəbər aldım, səni aydan xəbər aldım.
Sinəm üstən neçə qəm dağı qopardıb yerə saldım,
Mənə də indiki əsrin yeni Fərhadı deyərlər,
Buna nakam qalan eşqin acı fəryadı deyərlər.

~ 7 ~

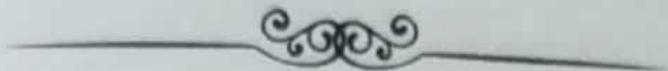
Gəldi yenə əyyami-əza, mahi-məhərrəm,
Ey şahi-bəla, ey şərəfi-zümrəyi-adəm.
Göylərdə mələklər də tutarlar sənə matəm,
Ərş üzrə asıblar qara matəm ələmindən.

Get şükrü-Xuda qıl, tanıyırsansa Hüseyni,
Min həmdü-səna qıl, tanıyırsansa Hüseyni.
Et səcdə, dua qıl, tanıyırsansa Hüseyni,
Get öp ananın pak, mübarək qədəmindən.

Xəlq eylədi nurdan böyük Allahım Hüseyni,
Mən bilmışəm üqbada ümidgahım Hüseyni.
Hər kim ki gözəl mədh eləyər şahım Hüseyni,
Məhsərdə mələklər şahı öpsün qələmindən.

Ey süflə fələk, sən elədin min qəmi peyda,
Səndən nə cəfa çəkdi ciyərguşeyi-Zəhra.
Ey körpə Rüqəyyanı salan çöllərə tənha,
Ey Zeynəbi bimar eləyən hicri-qəmindən.

Ey sərvərim, ey saqiyi-meyxaneyi-vəhdət,
Sənsən bizim ümmid yerimiz ruzi-qiyamət.
Lütf eylə bu ləb təşnələrə cami-şəfaət,
Bir damla əta et bizə dərya kərəmindən.

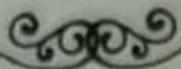

Ey bağı-imamət gülü, aləm sənə aşiq,
Ey ruhu-Əli, canı-Rəsul, fəxri-xəlayiq.
Min zülmə əyilməz başa ox, nizə nə layiq,
Şahım, o başa tac yaraşar möhtəşəmindən.

Ol Kərbübəla gör nə fəzilətli məkandı,
Ən ali ziyarət yeridi xeyli zamandı.
Ya Rəbb, bu nə möcüz, bu nə ərari-nihandı,
Öpdükçə könül doymur Hüseynin hərəmindən.

Bir yanda Hüseyni yaralı, Zeynəbi yorğun,
Bir yanda Əbəlfəzl gözündən tökülər xun.
Bir yanda kiçik qız balalar çöhrəsi solğun,
Zəhranın əlif qamətini etdi bu qəm nun,
Dərdli analar məlum olar qəddi-xəmimdən.

Allahdan ümid kəsmə ki, ey şairi-rüsva,
Bir məşhur hədis var, buyurur Həzrəti Mövla:
Kim Əhli-beyt şəninə bir beyt edə inşa,
Cənnətdə bir ev bəxşış alar möhtərəmindən.

~ 8 ~

Bu gün şiri-ədalət, zülm zəncirin didən gündür,
Əlinin qəlbi-pakın dağı-həsrət göynədən gündür.
Məlaik şivəni ərşin sütunun titrədən gündür,
Bu gün ruzi-şəhadətdir, Xanım Zəhra gedən gündür.

Bu gün bir ahı-fəryad ərşə yüksəldi ürəklərdən,
Saçın yoldu küləklər, qopdu bir şivən mələklərdən.
Nədən böylə sizildarsız, sual etdim küləklərdən,
Xudanın izni ilə bir səda gəldi fələklərdən,
Bu gün ruzi-şəhadətdir, Xanım Zəhra gedən gündür.

Bu gün göz yaşı tökməkdən gözüm yaşısız qalan gündür,
Bu gün ol şahi-məzлum, yar yoldaşsız qalan gündür.
Bugünkü gün o gündür ki, üzük qaşsız qalan gündür,
Bu gün, ey şiyələr, on bir imam başsız qalan gündür,
Bu gün ruzi-şəhadətdir, Xanım Zəhra gedən gündür.

O, Zəhradır, nə Saradır, nə Hacərdir, nə Məryəmdir,
O, banuyi-müqəddəsdir, o, xatuni-müəzzəmdir.
Bu, zənnimcə, kifayətdir, o, binti-fəxri-aləmdir,
Onun eşqiylə sizlər cümlə-aləm qərqi-matəmdir,
Bu gün ruzi-şəhadətdir, Xanım Zəhra gedən gündür.

Elə bil hər tərəfdən naleyi-əfqan yağır, ya Rəbb,
Səmadan parça-parça atəşi-hicran yağır, ya Rəbb.
Buludlar əşki-seylabın tökür, leysan yağır, ya Rəbb,
Bu gün əbri-müsibətdən yağış yox, qan yağır, ya Rəbb,
Bu gün ruzi-şəhadətdir, Xanım Zəhra gedən gündür.

Hüseyn eşqi şərafətdi, Hüseyn eşqi səadətdi,
Hüseyn eşqi ədalətdi, Hüseyn eşqi şücaətdi.
Hüseyn nuru-hidayətdi, Hüseyn mahi-vəcəhətdi,
Hüseyn dəryayı-qeyrətdi, Hüseyn xurşidi-izzətdi.

Hüseyn gülzari-eşq içrə açılmış laleyi-tərdi,
Hüseyn bəhri-vəfa içrə misilsiz dürri-gövhərdi.
Hüseyn bu dəhr durduqca bütün üşşaqə sərvərdi,
Hüseyn mahi-münəvvərdi, Hüseyn şahi-dilavərdi,
Hüseyn mərdi-hünərvərdi, Hüseyn çox şanlı rəhbərdi.

Hüseyn xəlqə vəfa dərsin keçən ustadi-əzəmdi,
Hüseyn məhbubu-həqdi, iftixari-nəslili-adəmdi.
Hüseyn Rəbbani keyfiyyətlər ilə zəngin aləmdi,
Hüseynsiz bağı-cənnət od saçan nari-cəhənnəmdi,
Hüseyn pak qəlbə məhrəmdi, Hüseyn min dərdə
məlhəmdi.

Alar Kərbübəla ətrin könül qəmgin küləklərdən,
Hüseynin adı gəldikdə nəva qalxar ürəklərdən.
Hüseynçün qanlı göz yaşı axar giryan bəbəklərdən,
Hüseynin bir səri-muyi müəzzəmdir fələklərdən,
Hüseyn xoşdur çıçəklərdən, Hüseyn pakdır mələklərdən.

Hüseyn aydan da nurani, günəşdən də mücəlladı,
Hüseyn güldən mütərradı, Hüseyn dürdən müssəfadı.
Hüseyn neyçün mübərradı, Hüseyn neyçün müəlladı,
Ona çün süd verən madər xanımlar şahı Zəhradı,
Hüseyn dəryayı təqvadı, Hüseyn qeyrətli mövladı.

~ 10 ~

Odu yer, göy sığınar sayəsinə,
Ənbiya rəşk aparar payəsinə.
Əlidir sirri-səmavatə bələd,
“Zəbur”a, “İncil”ə, “Tövrat”ə bələd.
“Həl-Əta” surəsi şənində nüzul,
Əlidir ruhi-Bətul, cani-Rəsul.
Əlinin beyti-Xudadır beşiyi,
Mələkut əhlinə vacib keşiyi.
Odu məzlumların haqqın qoruyan,
Odu zalimlərə meydan oxuyan.
Odu hər cəngidə aslanlıq edən,
Odu sultanlara sultanlıq edən.
Kimdə var zərrə qədər eşqi-Əli,
Pakdır mayəsi, düzdür təməli.
Odu zikriylə tapar ruh səfa,
Odu eşqindən alar feyz ürəfa.
Odu varlıq göyünün xurşidi,
Odu eşq aləminin mürşidi.
Odu peyğəmbəri-dinin canı,
Elm dəryası, fəzilət kani.
Gah bir qətrədi, dərya boyda,
Gah bir nöqtədi, dünya boyda.
Tut, Vüqar, daməni-şahənşahi,
Tapasan, bəlkə, hidayət rahi.

~ 11 ~

Yolunda can verənlərin şəhadətin qəbul elə,
Xuda ibadət əhlinin ibadətin qəbul elə.
Ziyarət eyləyənlərin ziyarətin qəbul elə,
Hüseynə xatir əhf qıl, bağışla taət əhlini.

Bəlayi-qəmdən hifz qıl Xuda ibadət əhlini,
Divanı tut gədalərə, sevindir iffət əhlini.

Fəqirin haqqı tapdanıb, qüruru qırılıb, alçalıb,
Ədalət, haqq itib-batıb, bütün cahani zülm alıb.
Bir az da səbr qıl, könül, vüsali-yara az qalıb,
İlahi kama çatdırıar bütün məhəbbət əhlini.

Düzüldü səfbəsəf qoşun, tutuldu rahi-Kərbəla,
O dəmdə qalxdı göylərə fəqani-ahi-Kərbəla.
Ki qoydu başın Allahın yolunda Şahi-Kərbəla,
Batırıldı qəmə büsbütün o gün həqiqət əhlini.

İnayət etmiş acizə, fəqirə Xətmül-ənbiya,
Füzun edib mürüvvətin, vəfasın ol şəhin Xuda.
Gəlibdir İslam əhlinə ağır vəfati-Mustafa,
O, sadıq olmuş əhlinə, o sevmiş əlbət əhlini.

Tutar cahani sovti-sur, verərsə əmri-Girdigar,
Əlində Zülfüqar İmam olar qeyibdən aşikar.
Bu haqsız hakimiyyətin az ömrü qalmış, ey Vüqar,
Sevindirər zühuru höccət həqq-ədalət əhlini.

~ 12 ~

Bəxş edib zövqi-səfa aləmə mövludi-Əli,
Göz açıb dəhrə bu gün mülki-vilayət gözəli.
Xalıqə bəndədi, Peyğəmbəri-İslamə Vəli,
Ona Allah elə bir rütbəyi-əlanı verib,
Ona Peyğəmbər əmanət qızı Zəhranı verib.

Mat olub ərzi-səma əhli gözəl surətinə,
Olsun izzətlilərin canı fəda izzətinə.
Qeyrətin qeyrəti çatmaz Əlinin qeyrətinə,
Çün Əlidir kişilik məktəbinin ustadı,
Mərifət əhlinə ruhani qıdadır adı.

Vardı məxsusi bir iz Kəbədə qalmış əbədi,
Beytül-həqq etdi qəbul Fatimə binti Əsədi.
İznilə körpəsini bətnidən azad elədi,
Olmayıbdır belə bir hadisə tarixdə hələ,
Hansısa ibni-bəşər Kəbədə dünyaya gələ.

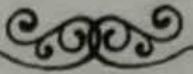
Əlitək şah hanı, ey qafıl, ədalətnən de,
Əlinin ismini, ey şıə, şərafətnən de.
Sorsalar kimdir Əli, susma, şərafətnən de,
Dustudur Allahın ən sevgili peyğəmbərinə,
Nökər ollam oların nökərinin nökərinə.

Ey olan hər iki dünyada vəfa əhlinə şah,
Gecə-gündüz sənə heyrətdədi xurşid ilə mah.
Asimanı bürümüş nuri-təcəllavü-səbah,
O, günəşdirmi məgər pərdeyi-rüxsarın açıb,
Ya Əlinin üzüdür, cilveyi-rəbbani saçıb.

Qafila, etmə təsəvvür dəli divanələri,
Aqil adlandırır aqil vəli divanələri.
Tanısın qoy bizi dünya Əli divanələri,
Eşqi-Heydər elə atəşdi ki, əsla sönməz,
Hər kimin nüftəsi pak olsa, Əlidən dönəməz.

Ey Vüqar, heç fikrim yoxdu mənim dahi olam,
Budu fikrim ağamın çakəri-dərgahı olam.
Mən kiməm, mən nə itəm ki, Əli məddəhi olam,
Əlqərəz ki, Əli bir şahdı ki, yerlər-göylər,
Eydi-mövluduna şövq ilə mübarək söylər.

~ 13 ~

Şiri-Xudadır ləqəbin, ya Əli,
Dağlar aşırdar qəzəbin, ya Əli.

Gərdi-rəhin naz eləyər cənnətə,
Qeyrətinin ruhu keçib qeyrətə.
Afərin Allah bəyənən xilqətə,
Ağla günəş heyran o xoş surətə.
Gülşəni gülzarı salıb heyrətə,
Gül dəhənin, qönçə ləbin, ya Əli.

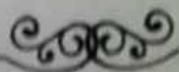
Tək Əli bənzərdi liqaullahə,
Nokərəm o sərvəri-şahənşaha.
Gah işığı şəmsə verər, gah maha,
Rəsmidir gənc üstə gələr əjdaha.
Bir teli yerdən baha, göydən baha,
Müştərisi aləmə gəlməz daha,
Mahiliqa, zöhrəcəbin, ya Əli.

Dəhrara min şah ola, sultan ola,
Davud ola, Nuh, Süleyman ola.
Hüsndə min Yusifi-Kənan ola,
Sanma misali-şəhi-Mərdan ola.
Yox elə bir kəs sənə şayan ola,
Kaş deyirəm cismidə min can ola.
Cümləsi bir-bir sənə qurban ola,
Alidir əslin, nəsəbin, ya Əli.

Hikməti-tohid nədi, öyrət bilək,
Bir kərə qoy kuyinə mehman gələk,
Feyzə çataq, zövq aparaq, dincələk.
Səcdə qılar şəninə yer, göy, fələk,
İbrət alar davranışından mələk,
Allaha xoşdur ədəbin, ya Əli.

Ney kimi hərdən qılıram hey nəva,
Lütf eləyib cami-şəhi-neynəva,
Dərdimə etsən, sən edərsən dəva.
Görmə mənə möhnəti-hicrin rəva,
Kim uzadar əl mənə səndən səva,
Sənsən özündə eləyən ehtiva,
Xilqəti-əşya səbəbin, ya Əli.

~ 14 ~

Nola, Mövla dönüb eşqin səfərindən gəlsin,
Bizə Davudu-Nəbinin xəbərindən gəlsin.

Səslərik biz gecə-gündüzlər o adil şahi,
Vəsfə aciz dayanıb sözlər o adil şahi.
Gözlər həsrətdə qalıb, gözlər o adil şahi,
Zülmü ləğv etməyə dünya üzərindən gəlsin.

Bir Nəbinin adını eyləyirəm ifadə,
Özü versin bizə kövsər bulağından badə.
Elə bir yarə könül bağlamışam dünyadə,
Elə bir yar ki, güləb ətri tərindən gəlsin.

Eşq nədi dərk edən aqillərə mən qurban olum,
Ağamın qanı axan çöllərə mən qurban olum.
“Ya Əli” zikri deyən dillərə mən qurban olum,
Ya Əlisiz dilə şahmar zəhərindən gəlsin.

Əliyə layiq olub mötəbər ən zişan taxt,
Əlidən dönmək olar, ay qaragün, ay bədbəxt.
Bir igiddir ki, Əli bənzəri olmaz heç vaxt,
Zülfüqarın da inanma kəsərindən gəlsin.

~ 15 ~

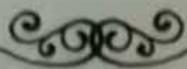
Əli kimdir

Əli səngi-siyahı ləli-yaqut eyləyən şah,
Münəvvər aydı, əhli-ərşə məbhut eyləyən şah.

Əlidir Kəbeyi-eşq kuyin aşiqlər təvaf eylər,
Cahan ayineyi-ruhin Əli zikriylə saf eylər.

Ölümsüzlük məqamın fəth edərlər ölməz aşiqlər,
Dönərlər Kəbədən, bəlkə, Əlidən dönməz aşiqlər.

Əlisiz naleyi-suzi-məlayik fərşə çatmışdır,
Əli meraci-Peyğəmbərdən əvvəl ərşə çatmışdır.

~ 16 ~

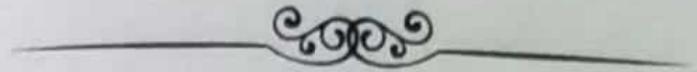
Ya Əli, ya Əli, ya Əli, ya Əli,
Əli, Mövla Əli, ya Əli, ya Əli.

Sən bu gözəllikdə gözəllik göyünün mahisən,
Şiyələrin ruzi-qiyamətdə ümidgahisən.
Başımızın tacı, könül mülkümüzün şahisən,
Baş qoyarıq biz, hara sən qoysan ayaq, ya Əli.

Sənsən ədalətdə ədalətlilərin rəhbəri,
Şiri-Xuda, cümlə şücaətlilərin rəhbəri.
Həm əliaçıqlıqda səxavətlilərin rəhbəri,
Kimsəsizə, bikəsə, məzluma dayaq, ya Əli.

İzzətə ləbbeyk deyib, yox demişik zillətə,
Biz səni, şahım, tanıdıqca gəlirik heyrətə.
Sənsən ədalət günəşi şölə saçan zülmətə,
Aşıqə nurunu qaranlıqda çıraq, ya Əli.

Bəxtəvər ol kəsdir ki, şahım, sənə zəvvar ola,
Sən ona lütf eyləyəsən, qəlbi fərəhlə dola.
Şəhri-Nəcəf səmtinə karvanla düşərdim yola,
Mən də olardım kaş o dərgaha qonaq, ya Əli.

~ 17 ~

Gəldi əyyami-məhərrəm gözlər ağlar, ağlaram,
Həm könül qəmdən yanar, həm gözlər ağlar, ağlaram.

Mey bəla, məclis bəla, saqi bəla, sağər bəla,
Kərbəla sultanın ətrafin almış hər bəla.
Aşıq üçün hər gün Aşuradır, hər yer Kərbəla,
Kərbəladan kim vurar dəm gözlər ağlar, ağlaram.

Vəhşi xislətdir ox atmaq itrəti-Peyğəmbərə,
Abbasın gül peykərində oxlar açmış pəncərə.
Vay Hüseynim, vay deyər çaylar, dənizlər, dağ, dərə,
Ağlar on səkkiz min aləm, gözlər ağlar, ağlaram.

Sanmayın odlu cəhənnəm qorxusundan ağlaram,
Bir behişt üzlü gülə illərdi matəm saxlaram.
Ağ günə çıxmaq üçün ol şahın qarasın bağlaram,
Bilmərəm cənnət, cəhənnəm gözlər ağlar, ağlaram.

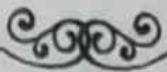
~ 18 ~

Adını zikr eləyən inci yiğar dürci-dəhanə,
Ona nökərlik edər şahlıq edən cümlə cahanə.

Bir adı şahi-vilayət, biri möminlər əmiri,
Əzəmət kani, kəramət piri, möminlər əmiri,
Kişilər şahı, Xudanın şiri, möminlər əmiri.
Səbəbi-xılqəti-aləm, ağamız Həzrət Əliydi,
Şərəfi-zümreyi-adəm, ağamız Həzrət Əliydi.

Elə bir zati-şərif ki, eləmiş vəsfin İlahi,
Onu tərif eləməkçün nə söz ustası, nə dahi.
Öpəsən gah ayağından, tutasan gah ətəyindən,
Tutan o şah ətəyindən, tutar Allah ətəyindən.

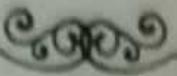
Doğa bilməz ki, Əlidən gözəlin madəri-dünya,
Bu səbəbdən də qısırıdır o zamandan bəri dünya.
Nə gözəl "Ya Əli" zikrin deyə gündüz-gecə insan,
Belə öz qəlbi-mərizin eləyər müalicə insan,
Bəşərün keyfə-bəşərdir, yəni insan necə insan.

Eləsəydi üzünün cilvəsi Adəmdə tacəlli,
Ona razıydı súcud etməyə iblis ikiəlli.
İki surət gözə görənsə də, mənada biriydi,
Ölən insanlıq olarla ayaq üstəydi, diriydi.

Buyurur Xətmi-Rəsul ruh necə vəhdətdədi tənlə,
Elə toəm qılıb Allah səni mənlə, məni sənlə.
Əli məndən, mən Əlidən, canı məndən, qanı məndən,
Biri Adəm yaranandan qabaq Allaha nəbiydi,
Biri əvvəl səbəbiydi, biri axır səbəbiydi.

Biri zahirdə camaldı, biri batındə kamaldı,
Qələmim xiclət içində, dilim heyrət kimi laldı.
Biri eyniyələ günəşdi, biri on dörd gecəlik ay,
Yetər, ey bəxtəvər aşiq, ikisindən gələ bir pay.

~ 19 ~

Hüseynin qapısından əliboş gələn olmaz,
Bu, bir sirri-Xudadı, bu sirri bilən olmaz.

Hüseyin zikrini etmək məriz qəlbə şəfadır,
Hüseyin nuri-Xudadır, zəbih həm də vəfadır.
Hüseyin gənci-vəfadır, Həsən dürrü-səfadır,
Həsənsiz Hüseyin olmaz, Hüseynsiz Həsən olmaz.

Hüseyin mahi-səadət, Hüseyin rahi-ədalət,
Hüseyin nuri-hidayət, Hüseyin şahi-vilayət.
Qopub Kərbübəlada qiyamı ilə qiyamət,
Hüseyin ismini lövhi-cahandan silən olmaz.

Şəhidlər nur içindən təcəlla eləyirlər,
Yazır ayeyi-Quran, onlar ruzi yeyirlər.
Şəhadətdə həyat var, şəhid sağdı, deyirlər,
Bu yol rahi-bəqadı, bu yolda ölen olmaz.

~ 20 ~

Atdi kim zülm ilə şahzadə Əliəkbərə ox,
Elə bilsin ki, atıb sineyi-Peyğəmbərə ox.

O Hüseyndir ki, behişt hüsnünə həsrət çəkmiş,
Zülmə baş əyməyənin başı müsibət çəkmiş.
Dəydiyyiçün bir ömür, bəlkə, xəcalət çəkmiş,
Nizə üstə başı Quran oxuyan sərvərə ox.

Yox Hüseyn tək biri min bir qəmin etsin tabın,
Onun əshabı şərafətlisidir əshabın.
Ona Cəbrayıl açar həsti-behiştin babın,
Nə rəva sinəsi üstündə aça pəncərə ox.

Vay həmin kəslərə zalim kimi şöhrətlənmiş,
Xoş həmən kəslərə insan kimi qiymətlənmiş.
Vəhşi xislət qaniçən Hərmələ lənətlənmiş,
Əli gəldi, ata əl boyda Əliəsgərə ox.

Kim içər cami-bəla, qanla alar dəstəmazın,
Bəlkə, ondan sonra canan qəbul eylər namazın.
Üzdüyüçün südəmər nazənin ahu boğazın,
Dil açıb yalvarıb, əfv istədi min bir kərə ox.

Neynəvadən ucalıb göylərə fəryadi-nəva,
Ney nəva etdiyi yerdən tapılar dərdə dəva.
Bu nə insafi-mürüvvətdi, Xudaya, nə rəva,
Gur yağıştək yağa Peyğəmbər öpən gözlərə ox.

~ 21 ~

Nə atan misli qəvi şiri-dilavər yoxdur,
Nə anantək sədəfi-eşqidə gövhər yoxdur.
Nə bəradərlərin izzətdə bəradər yoxdur,
Nə üzün nuruna tən mahi-münəvvər yoxdur.
Nə qədi-sərvinə tən, sərv-i-sənubər yoxdur,
Sənə xatunlar arasında bərabər yoxdur.
Mürtəza zinəti sənsən, sənə bənzər yoxdur,
Sanmayın cilvələnən mahi-cahardəh şəbdir,
O, Əlinin qızı, qeyrətli Xanım Zeynəbdir.

~ 22 ~

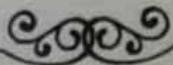
Kimə ki Həzrəti Zəhra qara köynək toxuyar,
O başın sahibi sərnizədə Quran oxuyar.

Pəri-Cibrilidə ərş üzrə qılan seyranı,
Kərbəla şahı Hüseyndir ki, Xuda heyranı.

Bir zaman görmədi gəhvərədə pərvanə şəmin,
Həyəcanlandı, təlaş etməyi artırdı qəmin.

Dedi Peyğəmbərə dərdin, dedi Peyğəmbər həmin,
O Hüseyndir, bu Hüseyin göylər öpərlər qədəmin.

Cəburət əhli mələk dəstəsi saysan neçə min,
Onu vəsf etməyə qabiliyyəti çatmaz qələmin.

~ 23 ~

Etmiş bu gün ərş üzrə zühur şəmsi-imamət,
Sanki yerə göydən ələnin nuri-səadət.
Mövcuddu bu mövludi-müşərrəfdə şərafət,
Çox ali viladətdir, əzizim, bu viladət,
Neyçünki bu, mövludi-Qəribəl-Qurəbadır.

Mövludun ilə qərq elədin aləmi nurə,
Kim duydusa bu xoş xəbəri, yetdi sürurə.
Bu şəmsidimi əbri yarıb gəldi zühurə,
Ya Həzrəti Musadı gələn vadiyi-Turə,
Kim cümlə-cahan şəşəeyi-nuri-Xudadır.

Bəh-bəh, bu nə güldür ki, tutub aləmi ətri,
Olduqca nəcibdir həmi hüsnü, həmi ətri.
Cənnətdə, gülüm, məst eləyib Adəmi ətri,
Min ölmüşü bir dəmdə dirildib dəmi-ətri,
Cənnət gülündür bu, güli-gülzari-Xudadır.

Oldur üzü cənnət, ləbi kövsər, qədi Tuba,
Oldur fələki-rifətara şəmsi-müəlla.
Oldur çəməni-izzətara tər güli-rəna,
Oldur sədəfi-xilqətara dürri-müsəffa,
Nəzzarəsi hal əhlinə nurani səfadır.

Bir yol nəzəri-feyz ilə baxsan mənə sanı,
Bəlkə, bu nəzərdən könül aram ola barı.
Sən xatiri-peyğəmbəri-Əkrəm, səni Tanı,
Ey şah, nola, şad elə lütfünlə Vüqarı,
Dərgahına gəlmış bir üzü qarə gədadır.

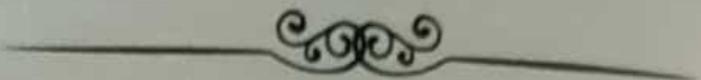
~ 24 ~

Bir işıqlı göydü rəsmi, könül oxşayındı ismi,
Gül ətirli pak cismi həsanati-ləmyəzəldi.

O, həbibib-kibriyadır, əzəmətli övliyadır,
Kim əgər sanır riyadır, o, zinakar əşqiyadır.

Əmin ol kəramətindən, pay apar şərafətindən,
Nə yazım fəzilətindən, o, fəzilətin özüydü,
O, həqiqətin gözüdü.

Onu lütf edib ilahi ki dua olub silahı,
Gözü od görüb günahı, yolu ruhun intibahı,
O, qəriblərin pənahı.
O, qəriblərin pənahı.

~ 25 ~

Odur karvani-eşqin sarivani,
Nəhayətsiz fəzilət karivani.

Odur ehya qılan qanıyla dini,
Odur Xətmi-Rəsulun canışını.

Odur cənnətdə eşq əhlinə saqi,
Bular ondan könüllər feyzi-baqı.

Odur dəryayı-nurun dürri-pakı,
Odur ləl eyləyən hökmiylə xakı.

Odur bürci-vəcahətdən doğan mah,
Odur ən möhtərəm, ən möhtəşəm şah.

Odur saillərin ümmidgahı,
Odur cümlə cahanın qibləgahı.

Ona eşq əqli derlər misli-Kəbə,
Odur aşiqlər üçün səslili Kəbə.

Bu, ya Rəbbim, nə hikmətdir, nə sirdir,
Onun ismi sənin isminlə birdir.

Fəqət bir hərf iləndir fərqi-suğra,
Sənin ismin Əlidir, onda Əla.

Əli kimdir, Əli şəmsi-ədalət,
Əli kimdir, Əli dəryayı-rəhmət.

Əli kimdir, ona canım fədadır,
Əli kimdir, Əli Şiri-Xudadır.

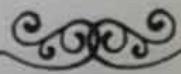
Əli insanı təqvaləndirəndir,
Əli Qurani mənaləndirəndir.

Əli Allaha zikrin tul edəndir,
Əli nəfsin boğan məqtul edəndir.

Əlinin zati zati-kibriyadır,
Əlinin nəfsi nəfsi-Müstəfadır.

Əli qılımışdı nəfsin öylə fani,
Olub xoşnud görəndə xüşk ani.

Əli kəsmiş fənadan irtibatı,
Əlinin düzgün ibrətdir həyatı.

Özün dərk eyləyən dərk eylər ani,
Özündən bixəbər tərk eylər ani.

Bilər zər qədrini, sözsüz ki, zərgər,
Nə bilsin zəfəranın qiymətin xər.

Nə görməz şəxsi-əma afitabı,
Fəqət əttar çəkər güldən gülabi.

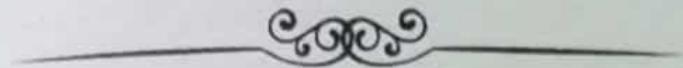
Nə gül ətrindən olmuş məst ürəklər,
Nə gül dövründə rəngarəng ləçəklər.

Nə gül, bir gül ki heç yoxdur misali,
Nə gül, bir bərqi min cənnətdən ali.

Əlidir övliyalar övliyası,
Əlidir əhli-eşqin rəhnuması.

Əlini zikr edən dillər var olsun,
Əlini sevməyən kəslər xar olsun.

Əli ol kəsdi ki, fövqəlbəşərdir,
Əliyə dost olanlar bəxtəvərdir.

~ 26 ~

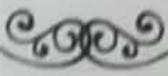
Ana kimdi, ana pakızə, müqəddəs xılqət,
Onun Allah ayağı altına sərmiş cənnət.
Ana bir güldür ömür bağçamızın zinətidir,
Ana Allahın əziz bəxşisiidir, nemətidir.
Ana bir nuri-mübarəkdi mələklərdən uca,
Rütbeyi-izzi şərafətdə fələklərdən uca.
Yeri vardır deyəsən şəninə qurban canı,
Anadır çünki könül mülkümüzün sultani.
Anadır gül kimi nazəndə gözəllər gözəli,
Anadır ki, iki dünyaya dəyər bircə teli.
Ananın məbədə bənzərdi qədəm qoyduğu yer,
Səcdəgah ilə bərabərdi qədər qoyduğu yer.
Ana bir nurlu çıraqdır ki, yanar hey sönməz,
Ana qədrin bilən övlad anasından dönəməz.
Anasızdırsa bir ev, qalmalıdır viranə,
Anadır şəm, ona övladlarıdır pərvanə.
Odu ən ali gözəllik, nə mələkdir, nə pəri,
Odu rəssamların ən cazibədar rəsm əsəri.
Üç hərf bağlılığından yaranan sözdür ana,
O üç hərfin dəyər hər bir dənəsi bir cahana.

Vüqar Biləcəri

Üçüncü Fəsil

Qərib xəyal

~ 1 ~

Bədbəxtdir o aşiq ki, könül sırdaşı getdi,
Ömrün nədi mənası ömür yoldaşı getdi.

Aşıqlə yarın yolları ayrıldığı gündən,
Zənn eylə qopub bəxt üzüyündən qaşı, getdi.

Yar saldı gözündən məni, bir surətə düşdüm,
Kim saldı nəzər axdı gözündən yaşı, getdi.

Bir dosta dedim, gəl sinəmin yarələrin say,
Üçdən birin hesablamamış yaddaşı getdi.

Zalım elə baxdı, ürəyim titrədi tir-tir,
Min yarə vurub bağrıma xəncər qaşı, getdi.

Sevda çölünü gəzməyə çıxdıq neçə aşiq,
Məcnun idi ən başda gedənimiz, başı getdi.

Kim bilməsə sağlıqda nədir zövqü-məhəbbət,
Öldükdə deyərlər naşı gəldi, naşı getdi.

Cəhd eylə, Vüqar, ömrünü mənalı keçir ki,
İz qoydu desinlər, deməsinlər yaşı getdi.

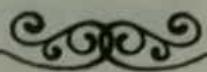
~ 2 ~

Apardı bir qərib xəyal
Yaman məni uzaqlara.
Yadımda ən şirin qalan
O günlərə, o çağlara.
Mən olmasam da, sənlədir
Xəyalım hər qədəm başı.
Məzarım üstə gəlmədin,
Darıxdı sinəmin daşı.
Sənə əmanət eylədim
Gözümdən hər düşən yaşı.
Nəvaziş ilə davranış, o
Yetim qalan uşaqlara.
Əsiri-dami-dərd olun,
Vəfa yolunda mərd olun.
Səadət axtaranların
Bəla kəsər sağın, solun.

İlahi ayrı salmasın
Sevənlərin ömür yolun.
Oturmasın kədər tozu
Gülüş qonan dodaqlara.
Qəmin yanında saxlaram
Bir ömr yadigar ola.
O səndən etibarlıdır,
Çətin bietibar ola.
Sənə heyifdi göz yaşım,
Əlimdə ixtiyar ola.
Sixib gözümdə saxlaram,
Dağıtmaram yanaqlara.
Güli-behiştə naz edər
Saçından aldığım ətir.
Oxunmamış kitab kimi
Maraqlısan sətir-sətir.

Gülümşə, ruhumun gülü,
Gülüşlərinlə yaz gətir.
Gülüşlərin çiçəkləsin
Bahar gələndə bağlara.
Tutar vəfali yar olan
Əlin vəfali aşiqin.
Əyilməyən vüqarı var
Düz iddialı aşiqin.
Bu eşq həmin o eşqidir
İki bələli aşiqin.
Birin qaçırtdı çöllərə,
Birin çıxartdı dağlara.

~ 3 ~

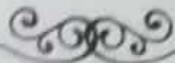
Gəlir xəyalın hər gecə, nə yaxşı dindirir məni,
Xəyal da olsa, xoş gəlir, bir az sevindirir məni.

Kədərli yoldu hər biri üzümdəki qırışların,
Gülüm, qan etdi bağrimı tikanlı davranışlarının.
Üşütdü qəmli ruhumu soyuq-soyuq baxışların,
İçimdə həsrət atəsi yanır, isındırır məni.

Əzizim, həsrətin mənə şirin gəlir vüsal kimi,
Düşür o günlərim yada nağıl kimi, xəyal kimi.
Sənin yolunda, sevgilim, ölüm şirindi bal kimi,
Əcəl məgər nə qüvvədir, deyim çəkindirir məni.

Bu çərxi bərbad olmuşun yedik qəmi-cəfasını,
Nə dadmadıq səfasını, nə görmədik vəfasını.
Yaraşdırır fələk mənə bu yaşda qəm libasını,
Nə yaxşı zövqü var bunun, əcəb geyindirir məni.

İçimdə ney kimi nəva, gözümdə nəm, səsimdə qəm,
Yazanda ayrılıq qəmin, əlimdə od tutur qələm.
Çətindir ayrılıq yükü, çəkən bilər nədir bu qəm,
Dizin-dizin, sürüm-sürüm yixib süründürür məni.

~ 4 ~

Səni bir də sevmək üçün təzədən cavan olaydım,
Qara tüstüdən çıxaydım, dönüb ağ duman olaydım.

Canə can verəydin, ey can, canımız gələydi canə,
Canı canan istəyəndə can içində can olaydım.

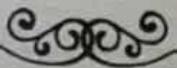
Məni saldın abi-rudən, el içində xar qıldın,
Sənə sirr açanda, ey gül, dili-ağzı qan olaydım.

Gül üzün gözəlliyyindən bir ömür səfa tapaydım,
Əbədi bahar içində güli-cavidan olaydım.

Qara donlu kölgələrtək sürüneydim hey dalınca,
Fəqət iz buraxmı�aydım, elə binişan olaydım.

Analıq ümidi ölmüş qadına ümid doğaydım,
İtirəndə on gümanın ona son güman olaydım.

Ana qəlbə dağlayınca qara haylı sübhülərtək,
Gecə pərdəsin çəkəydim, üzümə nihan olaydım.

~ 5 ~

Qatarından ayrı düşmüş dəli bir havalı durna,
Nə qərib-qərib baxırsan, ürəyi yaralı durna.

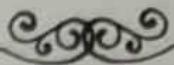
Yenə gəldi mahi-matəm, yenə başladı məhərrəm,
Geyinib əza libasın yenə kərbələli durna.

İki körpəcik balan var, vətənin, yerin, yuvan var,
Səni gözləyənlərin var, qayıt, ey vəfalı durna.

Duruşun bir ayrı dünya, baxışın bir ayrı dünya,
Necə yarə bənzəyirsən, necə, ey həyalı durna.

Səni Kəbədən gələnlər təvaf eyləyən görüblər,
Qədəmin mübarək olsun, əzəmətli, ali durna.

Elə şövq ilə gedirsən, bilinir məhəbbətin var,
Sənə göstərər nigarın o günəş camalı, durna.

~ 7 ~

Bir yar idi ol yar, cahan müstərisiydi,
Dəryayı-vəcahətdə gözəllik pərisiydi.

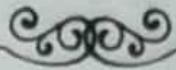
Məcnuna xəbər çatdı, bir ox qəlbinə batdı,
Leyli ilə o gün İbni Salamın hərisiydi.

Bir leyli-vəşin mərəkeyi-eşqi üzündən,
Bir vaxt adım aşiqlərin ən sərsərisiydi.

Leyla da nə Leyla, özü rəna, gözü şəhla,
Əynindəki don parçaların məxmərisiydi.

Məcnun ərəb idi, yekə başdan xərəb idi,
Son varisi divanələrin azərisiydi.

Cəhd et, Vüqar, ölsən gözütox getdi desinlər,
Ay dövləti-mal aşiqi, dünya hərisiydi.

~ 8 ~

Sən gedib məndən alandan məni qaldım sənsiz,
Gəlmədin, gözləri yollarda qocaldım sənsiz.

Bir qərib şam işığı, bir həzin hicran otağı,
Sənlə birlikdə keçən günlərə daldım sənsiz.

Eşq bazarına getdim, belə sevda etdim,
Fərəhi, nəşəni satdın, kədər aldım sənsiz.

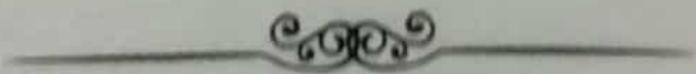
Getmisən, badeyi-hicran içirəm, ey daşurək,
Vəsl peymanəsini daşlara çaldım sənsiz.

Hicr döndərdi könül mülkünü qəm vadisinə,
Neçə qəmlə dolu karvan yola saldım sənsiz.

Taleyim qarə, günüm qarədi, bəxtim qarə,
Məni hər gün qara baslıqca qaraldım sənsiz.

Aynılıq bağçalarından sarı güllər dərdim,
Sarı güllər kimi həsrətdə saraldım sənsiz.

İntizarınla nələr çekdi Vüqar bəxtiqara,
Səni hər qəmli küləkdən xəbər aldım sənsiz.

~ 9 ~

Yollarda qalıb, ey gözümün nuru, gözüm sənsiz,
Sənsizliyə heç məndə dözüm yoxdu dözüm sənsiz.

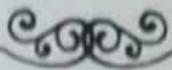
Ey tutiyi-şirin süxənim, leyli-vəşim, əmr et,
Dağlarda vurum tişəni, səhranı gəzim sənsiz.

Hicran odu yandırıdı məni-zari nə yandırıdı,
Küsmüş qələmim, kükrəmir ilham dənizim sənsiz.

Sayəndə, gün üzlüm, ucalıq tapmış idim, dön gəl,
Xəlqin nəzərindən düşər oldum, əzizim, sənsiz.

Sənsiz deyiləm mən o mən, əhf et məni-bədbəxti,
Gəlmir sənə üz tutmağa xiclətdən üzüm sənsiz.

Ey kimsəsizin kimsəsi, ey kimsəsi qəmxarı,
Gəl, kimsəmiz ol, bir kəsimiz yoxdu bizim sənsiz.

~ 10 ~

Ay üzü aydan işiqlim, özüm heyran özünə,
Gecə röya kimi gizlincə qonaydım gözünə.

Mən dedim güzgü üzün görsə, həsəddən sıナcaq,
Onda üz var ki, müqabil dayanıbdır üzünə.

Ey könül, getdi vüsal dəmləri, həsrət gəldi,
Yenə bundan sora vur bir başına, bir dizinə.

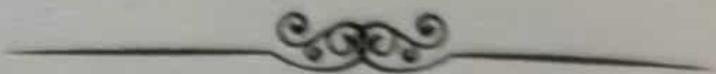
Nazəninlər kimi naz ilə gedəydin, mən də
Qoxlayıb torpağı mirvari səpəydim izinə.

Ey könül, yixdı səni zülf ilə rux sevdası,
Günün olsun qara, qatdın gecəni gündüzünə.

Hüsnün ilə elə ecəz eləyərsən peyda,
Mələkut əhli təhəyyürdə qalar möcüzünə.

Zahida, eşqisiz iman ilə təqva boşdur,
Qorx ki, bir şey verən olmaz bir ömür pəhrizinə.

Ey Vüqar, istəsən hərgah əbədiyyət tapasan,
Qərqi-eşq ol ki, fəna yelləri dəysin sözünə.

~ 11 ~

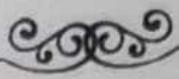
Yar galmışdı edə dərdimə əncam o gecə,
Qoymadı çərxi ki, yanınnan alım kam o gecə.

Məst məstənə idi cümlə xərabat əhlili,
Qalib əllərdə xumar olmuş idi cam o gecə.

Hansı bayram gecəsi ayrı düşərsən yordan,
Ola matəm gecəsi, olmaya bayram o gecə.

Yar ilə birgə məhəbbət dolu bir gün yaşadıq,
Bir ömür beynimə həkk oldu o axşam, o gecə.

Ey Vüqar, yar ilə birlikdə qədəh nuş elədik,
Qalmadı cismidə tab, ruhda aram o gecə.

~ 12 ~

Demə gəlləm sənə baş çəkməyə, gəlmirsən axı,
Demə dərdimdən ölürsən mənim, ölmürsən axı.

Az cəfa et mənə, zalım qızı zalım, yola gəl,
Sən məhəbbət nədi, sevda nədi, bilmirsən axı.

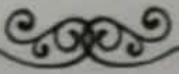
Son səfərdir ölüm, öldünsə dirilmirsən axı,
Sənə qiymət verənin qədrini bilmirsən axı.

Mən dedim, bəlkə, gələr rəhmə cəfakar ürəyin,
Yaş tökən gözlərimin yaşını silmirsən axı.

Bir ömürdür elə dünya düzəlirkən düzəlir,
Sən də dünya kimisən, məncə, düzəlmirsən axı.

Hər nəfəs atdığını addım bir ömür sərvətidir,
Son səfərdir ölüm, öldünsə dirilmirsən axı.

Sənə ruhunda açan gül dedi ən qiymətli,
Sənsə şair Vüqarın qədrini bilmirsən axı.

~ 13 ~

İki qəm gördü məni qaçdı uzaqdan gəldi,
Biri soldan hücum etdi, biri sağdan gəldi.

Üzbəüz dağ ilə durdum, elədim dərdimi faş,
"Buna insan dözə bilməz" səsi dağdan gəldi.

Yar olan səmtə əsən bir yelə qoşdum ruhu,
Qoxlayıb zülfün, öpüb lalə yanaqdan gəldi.

~ 14 ~

Üz tutub çöllərə, səhralara sənsiz gedərəm,
Onda mənsiz gözü yollarda qalarsan, bəlkə.

Məndən əzrail ala bilmədiyi canı, gülüm,
Amma sən nazın ilə alsan, alarsan, bəlkə.

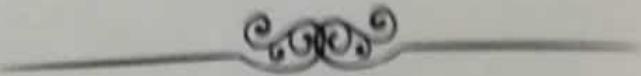
Ey könül, sadə ol hər yerdə, təkəbbürlənmə,
Xəlq arasında kiçilsən, ucalarsan, bəlkə.

Elə bir od qoyaram, ey fələk, ahımla sənə,
Mən deyən eşq havasın onda çalarsan, bəlkə.

Ah-fəryad elə, min nalə qopar, ağla, könül,
Ağla ki, göz yaşı töksən, boşalarsan, bəlkə.

Təmkin əhvalıma rişxənd eləmə, ey qafil,
Mən çəkən qəmləri çəksən, qocalarsan, bəlkə.

Ey Vüqar, yerdə nə var, göylərə yüksəl, bulud ol,
Bir fəqirin başına kölgə salarsan, bəlkə.

~ 15 ~

Sən gözümdən ayrı düşsən, ruh bədəndən ayrılar,
Gəl rəva görmə yetim qalsın diləklər, sevgilim.

Varlığımsan, ömrümün mənasısan, dilbər qadın,
Sən gedərsən, yaş tökər sənsiz bəbəklər, sevgilim.

Getmə, qal yanımda, ruhum səndən alsın illəmin,
Sən gedərsən, qəm məni-nalanı təklər, sevgilim.

Varlığın nurdan lətifdi, surətin aydan gözəl,
Sanki xalıq hüsнünə düzmiş bəzəklər, sevgilim.

Sən mənim sən, mən sənin, məndən çıxıb sənləşmişəm,
Yüz dəfə biganələr qursun kələklər, sevgilim.

Biz özüb getsək də bir gün, sevgimiz mütləq yaşar,
Bızları yad eyləyər aşiq ürəklər, sevgilim.

Sözləriylə hüsнünə heykəl qoyur şair Vüqar,
Saçların aç tök, siğal çəksin küləklər, sevgilim.

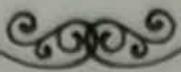
~ 16 ~

Məstanə gözün əksidi, ey yar, gözümdə,
Yoxsa göz açıb nərgizi-xummar gözümdə.

Get boynuna gözmuncuğu al tax, qara gözlüm,
Əfv et, gözümun nuru, bir az var gözümdə.

Kuyində gəzən itdə vəfa xisləti vardi,
Ondan da rəzil görsənir əgyar gözümdə.

Gərdi-rəhi-pakimdi gözüm sürməyi-çeşmin,
Lütf eylə, öpüm qalmasın azar gözümdə.

~ 17 ~

Ağ ruhumu istər mələkəl-movt ala, kölgə,
Sən ruhumu al məndən, özündən cala kölgə.

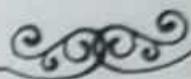
Birdən məni nagah itirərsən yarı yolda,
Bir vaxt elə boylangınən hərdən dala, kölgə.

Bəxtimlə çox oxşar yaranış tərzi və rəngi,
Ölsəm, demişəm irsimə varis qala kölgə.

Bir səssiz ölüm zülmətidir ki, ümidim var,
Bir gün də bizim kandara mismar çala kölgə.

Allaha dualar qıraq canı-könüldən,
Ta üstümüzə mərhəmətindən sala kölgə.

Məsum günəşin nuruna xatir, nola, vurma,
İllham quşumun balu-pərin qandala kölgə.

~ 18 ~

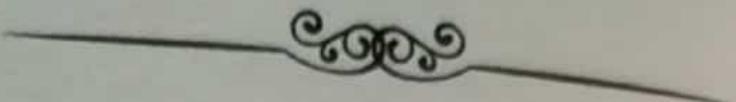
Məni ol zaman ki zalım fələk hicri-yarə saldı,
Ev-eşikdən, ol zamandan elədi avarə saldı.

Fələk ibtida günündən yola getmədi mənimlə,
Niyə lövhi-eşqə taleh məni bəxtiqarə saldı.

Özümü fəraq odunda kül olunca yaxdı zalım,
Gözümü yolunda qoydu, əcəb intizarə saldı.

Nə yetişdi vəslə Fərhad, nə vūsalə çatdı Məcnun,
Birin etdi dərd əsiri, birin ahu-zarə saldı.

Vüqar, oldu mətləb hasil, könül oldu yarə vasıl,
Yolu karivan nigarım yaşayan diyarə saldı.

~ 19 ~

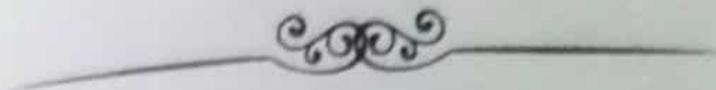
Qan tökən qaşları yarın mənə bir yarə vurub,
Yarəmin qanı görüblər necə fəvvərə vurub.

Tələf olsun o gəda oğlu gədazadə, yenə
Sənə məndən, mənə səndən danışib, ara vurub.

Bəxtəvər başına ol aşiqi-xoşbəxtin ki,
Qədəmin yar qədəm vurduğu kandarə vurub.

Bəzmi-meyxanədə aşiq içib eşqin qədəhin,
Məst olub başın o divarə, bu divarə vurub.

Kuyi-canən gedən murğı-könül qeyb oldu,
Sonradan sonra xəbər çıxdı ki, təyyarə vurub.

~ 20 ~

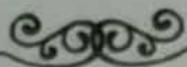
Dil kabab olmuş, açıb sirrimi əğyarə dedi,
Dili dinc olmadı, əğyar da gedib yadə dedi.

Həlqeyi-zülfünə bir Leyli əsir etdi məni,
Əqli-zaillər o gündən mənə əvvərə dedi.

Eşq zəncirinə bənd olma, get, ey divanə,
Bunu Məcnun özü vaxtında məni-zarə dedi.

Dedim, ey gül, məni al yanına, qurbanın olum,
Gül olan yerdə nə hacət duyulur xarə, dedi.

Dedim, ey məh, bu gecə sanki bir az tutqunsan,
Ağa, ey qəlbi siyah, yaxmagınən qarə, dedi.

~ 21 ~

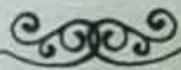
Səni, ey şux, könül yad eləməkçün can atır,
Başərəf ismini övrad eləməkçün can atır.

Mənə bir busə kərəm qılsa, qiyamətmi qopar?
Elə zalim məni naşad eləməkçün can atır.

Çırpinır sinədə dil dərd ilə, fəryadə gəlir,
Elə bil aləmi bərbad eləməkçün can atır.

Tutmayır təndə qərar ruhi-rəvanım, necə ki
Quş qəfəsdən özün azad eləməkçün can atır.

Elə mötad eləmiş naləyə, fəryadə, könül,
Ruzi-şəb naleyi-fəryad eləməkçün can atır.

~ 22 ~

Sən gedən gündən günüm qəmdir, kədərdir, ey pəri,
Ayrılıq dərdi ölümündən beşbetərdir, ey pəri.

Gün gələydi, inşəallah, mən yetərdim vəslinə,
Xaki-payindən öpənlər bəxtəvərdir, ey pəri.

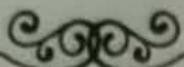
Lütf qıl, çək zülfə-pürtabında aram et məni,
Dərdi qüssəm zülfünün sayı qədərdir, ey pəri.

Həsrəti-ləlin ilə hər ləhzə çeşmimdən gələn,
Ləxtə-ləxtə qana çevrilmiş cigərdir, ey pəri.

Sən şəhi-xubansən, sultanların sultanisən,
Cümlə eşq əhli hüzurunda nökərdir, ey pəri.

Şərbəti-ləlindən ayrı içdiyim bir qətrə mey,
Öylə bildim mey deyil, xalis zəhərdir, ey pəri.

Kim xəbərsizdirsa hüsni-bimisalindən sənin,
Şübhəsiz, ol kəs özündən bixəbərdir, ey pəri.

~ 23 ~

Bir şuxi gözüm gördü gözəllər bulağında,
Bir cüt qara xal mənzil edib al yanağında.

Bir şux idi ki, qaməti rəna, gözü şəhla,
Açmışdı təbəssüm yeli qönçə dodağında.

Görsə bu vəcahətlə əgər ol şəhi-hüsnu,
Təzim eləyər afəti-dünya qabağında.

Kirpikləri düşmüşdü gözüm dövrünə bir-bir,
Adətdi, bitər çünki qamış çay qırağında.

Bir dəfə könül öpmüş onun ləli-ləbindən,
Ta indiyəneycən dadı qalmış damağında.

Hicran çolun ol qədri gəzib aşiqi-rüsva,
Əldən düşüb artıq gücü yoxdur ayağında.

Ey dil, ayıq ol cəhd elə, çün madəri-dünya
Çox şəxsə çalıb lay-lay uyutmuş qucağında.

Azmaz yolunu, hər kəsə cahil kimi uymaz,
Həqqin sözünü sırga edənlər qulağında.

Ey zülməti-cəhl içrə azan rahi-Xuda tut,
Qoy qəlbin işiqlansın hidayət çırağında.

Didarına talibdi Vüqar aşiqi-xəstə,
Son dəmləridir, can çəkisir can yatağında.

~ 24 ~

Gül ki, ey qönçə dodaqlım, ki baxıb mən də gülüm,
Tannı bir başqa gözəllik yaradıb səndə, gülüm.

Oyanıb naz ilə hər sübh dararsan zülfün,
Tellərin ətrini yellər səpələr kəndə, gülüm.

Seyri-gülşəndə çıxıb seyr eləsən naz ilə,
Baş əyər fəxr ilə güllər sənə gülşəndə, gülüm.

Mürğı-dil boylanar hərdən qara xalın tərəfə,
Ac quşun bir gözü adətdi qalar dəndə, gülüm.

Öz əliylə bəzəyib həzrəti-memar səni,
Sonra göydən yerə göndərdi nümayəndə, gülüm.

Elədim zülfü-pərişanına bir dəfə nəzər,
Fikrim ondan sora ta oldu pərakəndə, gülüm.

Mərhəmət eylə, Vüqar, bəxtiqarənin gününə,
Bəlkə, biz də çıxarıq bir yana sayəndə, gülüm.

Vüqar Biləcəri

Dördüncü Fəsil

Qərib xəyal

~ 1 ~

Seyri-bağ içrə o gül pərdeyi-rüxsarın açar,
Hissi-heyrət dəhənin qönçeyi-gülzarin açar,

Elə bir dilbərin eşqində səfa tapdı ki dil,
Kəbə təşrifinə min şövq ilə divarın açar.

Deyirəm, gör nə qədər bəxtəvər aşiqdi külək,
Haçan istər, qapısın-pəncərəsin yarın açar.

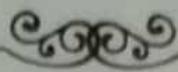
Zahidə vəd edəsən qönçə ləbindən busə,
Tamahın tutmaz azandan qabaq iftarın açar.

Sözü dərk eyləyənin ruhuna məlhəmdir söz,
Sanmayın könlünü hər naşı xiridarın açar.

İstərəm bir dəfə Məcnun ilə həmsöhbət olam,
Bəlkə, rüsvayı-cahan olmağın əsrarın açar.

Var səbəb, eyləmərəm sübhi namazında qəza,
Bəlkə, o mah durub türreyi-tərrarın açar.

Vüqar israf eləməz xam sözü hər naəhlə,
Harda hal əhli görər, süfreyi-əşarın açar.

~ 2 ~

Apar, ey külək, peyamım o mələk cəmalə çatdır,
Yanıram mənim dilimdən ona ahu-nalə çatdır.

Meyi-nabi vermə, saqi, belə badə-badə badə,
Elə süzginən ki, ondan bütün əhli-halə çatdır.

Elə çırpınır ki könlüm, elə bil yaralı quşdu,
Dil açıb deyr dəmadəm, məni tez vüsalə çatdır.

Sənə dərd ilən yazılmış bu qara kağız əmanət,
Bunu, ey səba, nigarım yaşayan məhalə çatdır.

Bu başı bələli könlüm itirib tamamən əqlin,
Bunu da o qarə zülfə çəkilən kəmalə çatdır.

O qədər mey istədim ki, dedi heyrat ilə saqi,
Belə təşnə olmaz, Allah, buna gəl piyalə çatdır.

Vüqar, ömr bivəfadır, nə qədər ki fürsətin var,
Nə qəmin, nə möhnətin var, o qaşı hilalə çatdır.

~ 3 ~

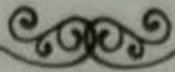
Biz səməndər misli nari-eşqə yanmışlardanıq,
Hökmi-təqdir ilə yanmaqçun yaranmışlardanıq.

Göstərər, ey dil, bizi fərzanələr barmaq ilə,
Aşıqi-divanətək şöhrət qazanmışlardanıq.

Biz həmin ol kəslərik ki, badeyi-irfan içib,
Huşa gəlmış xabi-qəflətdən oyanmışlardanıq.

Biz əzəl bəzmində nuş eylib bəla peymanəsin,
Ərseyi-eşq içrə al-qana boyanmışlardanıq.

Ey Vüqar, biz bilmərik əsla dəhanın sırrını,
Çox da iman əhliyik, qeybə inanmışlardanıq.

~ 4 ~

Hər kimin baxsa əgər arizi-cananañ gözü,
Elə bilsin ki, baxıb rövzeyi-rizvanə gözü.

Həzz alır tökmək ilə qanını məzlumilərin,
Gözü qan tutmuşun öyrəncəlidir qanə gözü.

Murdən əxz eləyən kimsə qənaət dərsin,
Göz açar həqqə, yumar Mülki-Süleymanə gözü.

Nə əcəb zövq ilə rəssami-təbiət çəkmiş,
Bu əlif qaməti, xəncər qaşı, məstanə gözü.

Ey Vüqar, raziyam eşq içrə keçəm canımdan,
Təki cananañ tərəf baxmaya biganə gözü.

~ 5 ~

Tiri-hicrin dəyəli sineyi-suzanımdan,
Tutdu qəm, qüssə, kədər çaki-giribanımdan.

Munisim qəmdi, ənisim də kədərdir sənsiz,
Sən gedəndən bəri ayrılmadılar yanımdan.

Ah qılsam, yanar əflakidə göy cisimləri,
Ağlasam, sel dağılar dideyi-giryanımdan.

Canımın canıdı canan, ona min can qurban,
Mən əziz tutmamışam canımı cananımdan.

Hali-pajmürdəmi zülmət gecələrdən xəbər al,
Ərşə fəryad ucalar külbeyi-əhzanımdan.

Ay cəmalın görüb imana yaxınlaşmışdım,
Küfr zülfün görüb ayrılmışam imanımdan.

Vüqar Biləcəri

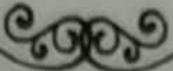

Qərib xəyal

Şguldü, gözüm
ez gəl, yetər itnə

er bir içim ab m
əni sirab eləmə

lən sübhə qədə

~ 6 ~

Şərt deyildir ki, kişi sahibi-əmlak olsun,
Şərt odur ki, kişinin zati gərək pak olsun.

Cahilin rəyinə rəğmən dolanar çərxi-fələk,
Ürəfa zümrəsi labuddu ki, qəmnak olsun.

Kim ki bilmirsə qədəm basdığı xakın qədrin,
Ona torpaq qənim olsun, çürüsün xak olsun.

Şövqi-rudən dili-pürxunum əgər çak olsa,
Nə əcəb, yazda gərək qönçeyi-gül çak olsun.

Ali varlıqdı Xuda, əqli-Vüqar dərk eləməz,
Gərək idrakinin idrakına idrak olsun.

~ 7 ~

Qəmi-hicranınə müşgülü, gözüm, tab eləmək,
Ey gözün sədqəsi, tez gəl, yetər itnab eləmək.

Qəmzə peykanı ilə ver bir içim ab mənə,
Əməli-xeyridi bir təşnəni sirab eləmək.

Sənsiz, ey məh, gecədən sübhə qədər bidaram,
Haram olsun mənə sənsiz gecələr xab eləmək.

Sənə xidmətdəki rəftarı dürüst olmazsam,
Fərzidir zülfü-kəcin boynuma qüllab eləmək.

Qabu-qövseyni qaşın fikrinə könlüm düşəli,
Dəxi fikrimdə deyil səcdeyi-mehrəb eləmək.

Sındırb tövbəni mey camını sindırma, Vüqar,
Şəridə nəhy edilib tərki-meyi-nab eləmək.

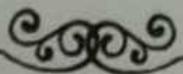
~ 8 ~

Deyil mümkün ki, ey dil, göz görə ol şahi-xubanı,
Ki naqis gözlülər görməz o kamil mahi-tabanı.

Üzari-yarə zinətdir o müşkin xali-zibası,
Və lakin bu kiçik bir nöqtənin izahı tulanı.

Məni əvvərə etmiş gahi zülfün, gahi rüxsarın,
Tutar sərkəştə könlüm gahi küfrü, gahi imanı.

Vüqarın canı dinc olmaz çəkəndən hicri-cananı,
Sızıldar, könlünün bir ləhzə susmaz ahi-əfğanı.

~ 10 ~

Ürək yanır fəraigidən odur ki yarə-yarədir,
Yenə ümidi lə çırpınır ümidi vəsli-yarədir.

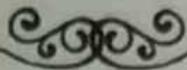
Təbib təəccüb eylədi baxarkən hali-könlümə,
Dedi bu tiğə tuş gəlib bu növ parə-parədir.

Təbibə şərhi-dərdi-dil edib, dedim ki, çarə qıl,
Dedi bu, dərdi-hicridir, ölüm yeganə çarədir.

Mələk deyirlər, ey gözəl, mələk demək xəta sənə,
Sənin yanında bilmirəm mələk nədir, nə karədir.

Qılan dilim-dilim məni-qaragünün bu könlünü,
O, qaşı Zülfiqardır, o, yarı-zülfüqarədir.

Nə nalə kar qılmayırlar, nə ah təsir etməyir,
Vüqar, bu rəhmisizlərin qülubu səngi-xarədir.

~ 11 ~

Vəsli-canan diləyən şəxs eləməz can fikrin,
Kim tutar canı əziz, çəkməz o, canan fikrin.

Saliki-rahi-vəfa tutduğu yoldan dönəməz,
Nə ölüm qorxusu çəkməz, nə də zindan fikrin.

Bizi ay-hay salar öz fitnəsinin pəncəsinə,
Babamız Adəmin azdırırsa şeytan fikrin.

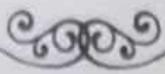
Zahidin çəkdiyi qəlyan, qara kişmiş yediyi,
Aşıqi-zar yeyər qəm, çəkər hicran fikrin.

Ey könül, mur qədər yoxdu vəfa dünyadə,
Özünə eyləmə yük, Mülki-Süleyman fikrin.

Qəti surətdə qərar ver, yüzün ölçüb bir biç,
Gərək hər dəyqə dəyişdirməsin insan fikrin.

Sənə qurban özüm ollam, qədəmin qurbani,
Eydi-əzhada, gülüm, eyləmə qurban fikrin.

Qorxma, adətdi, Vüqar, kim düşə qorxan gözə çöp,
Xatırın cəm elə, çək zülfə-pərişan fikrin.

~ 9 ~

Yandım fəraq odunda pərvanələr misalı,
Dözdü bələli könlüm mərdanələr misalı.

Xurşidi-eşq doğdu nuri-məhəbbət ilə,
Doldu sevən könüllər peymanələr misalı.

Qaşlar hilala bənzər, ləblər nəbat şəkkər,
Ağ dişlərin sərasər dürdanələr misalı.

Qəlbimdə fikri-ləlin məskən tutan zamandan,
Zəngin xəzinə gizlər viranələr misalı.

~ 12 ~

Uyduq, əfsus ola, cahillərə, biganələrə,
Biz fəda etdik həqiqətləri əfsanələrə.

Qafila, vəhm elə divanələrin pirindən,
Aqil ol, atma məzəmmət daşı divanələrə.

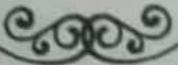
Mubəmu türreyi-tərranı öpməkdən ötür,
Qoşulaydım kaş o zülfün dolanan şanələrə.

Elə bir hal ilə könlüm yanar hicran oduna,
Göstərər atəşə yanmaq nədi pərvanələrə.

O gün olsun ki, olaq bəzmi-vüsalında qonaq,
Saqi vəslin şərabından süzə peymanələrə.

Əgər olmaq diləyirsənsə vəfa sərməsti,
Ehtiram etməlisən xadimi-meyxanələrə.

Öylə bərbad elədi hicr, Vüqar, könlüm evin,
Bənzədi çərxin əliylə dağilan xanələrə.

~ 13 ~

Qansız, qadasız, faciəsiz, sakit, əmin gün,
Bir möcüzə şəklində gəlib-getdi həmin gün.

Sürtür üzünü torpağa ümmidi-fərəhlə,
Tapmış necə kam almağın əntiqə çəmin gün.

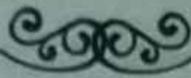
Hərdən “günəş üzlüm” deyirəm mən sənə, çünki
Xalıqdən alıb behcətin ən möhtəşəmin gün.

Zülfün üzə töksən, baxar aşiq sənə, doymaz,
İstər tamaşa eyliyə min bir gecə, min gün.

On dörd gecəlik ay kimi naz ilə xuram et,
Fəxr eyləsin öpdükçə mübarək qədəmin gün.

Qanuni-təbiət bu nizam ilə qurulmuş,
Lütfün gecə ay göstərə, gündüz kərəmin gün.

Yad et, nola bari, səni Tari, bu Vüqarı,
Lütf et, düşə ta üstünə dəftər-qələmin gün.

~ 14 ~

Tarizən bəzmi-sürur içrə elə şur elədi,
Nəğmeyi-şur ilə eşq əhlini məfkur elədi.

Tökdü ol zülfə-siyahın günəş üzlüm üzünə,
Sanki mah əbridə rüxsarını məstur elədi.

Çün bilib yiğmadı arif kişi dünya malını,
Murdar heyvan leşi cahilləri məgrur elədi.

Bəzmi-meyxanədə bir saqeyi-gülçöhrə məni,
Bir qədəh badeyi-eşq içməyə məcbur elədi.

Dönmədi tutduğu yoldan, dedi edam eləyin,
Belə pak eşqinin isbatını Mənsur elədi.

Dilbəra, aləmara eşqimizin cazibəsi,
Səni Leyli, məni Məcnun kimi məşhur elədi.

Lütf et, ey şah, məni-zarı qapından qovma,
Sanki dərgahi-Süleymanə səfər mur elədi.

~ 16 ~

Kərəm qıl, ey qara göz, zövq alım vüsalından,
Gözüm fədası, yiğisdirginən bəhanələri,

O qarə xalların üstündə zülfə-pürxəmdi?
Ya ovçu dam qurubdu, yanında danələri.

Dəhani-yarıdən hikmətli kəlmələr tökülür,
Xəzinədən xəbər al, gövhəri-yeganələri.

Tanırkı Məcnunu səhrada vəhşi heyvanlar,
Başında bir neçə növ quşlar aşıyanələri.

Bu fani mülkə nə mərdanələr gəlib-getdi,
Dağıtdı seyli-zaman, qalmadı nişanələri.

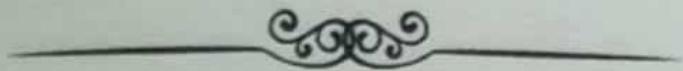
Gözün xəyalı ilə aşiqi-xərabati,
Gəzər xumarlı-xumarlı şərabxanələri.

Gər ixtiyar ola, ey mahivəş, paxılıqlıdan
Yaxın buraxmaram ol zülfə doğru şanələri.

Bahar fəqli gülistani-eşqə sal yolunu,
Bəzəkli gülləri vardır, ətirli nanələri.

İllahi lütf ilə əksin tapıb həqiqətdə,
Zaman-zaman qədim aşıqlərin fəsanələri.

Vüqar, nə qaldı Füzuli, nə Şəhriyar, nə Seyyid,
Heyif ki, getdi o şairlərin zəmanələri.

~ 17 ~

Səadət axtarar baqi, şərabi-vəsl müştaqi,
Gəl, Allah saxlamış, saqi, könüllər qan olan vaxtı.

Həbibim, göz yaşım axdı, ölümçül dalğalar qalxdı,
Amandır, çox yaxın gəlmə dəniz tufan olan vaxtı.

Edəydi kaş Xuda ehsan, mənə bir can deyil, min can,
Edəydim dalbadal qurban sənə qurban olan vaxtı.

Deyirlər sonrakı peşmançılıqdan bir xeyir gəlməz,
Nədamət barmağın hey dişlə, cism üryan olan vaxtı.

Hənüz Adəm vücuda gəlməmişdi mülki-xılqətdə
Əmirəl-möminin Heydər bizə sultan olan vaxtı.

Buludtək keçdi fürsətlər, nə güllər xar olub getdi,
Təəssüf, bilmədik qədrin bizim dövran olan vaxtı.

Nə bir yad eyləyən gördüm, nə imdad eyləyən gördüm,
Gözüm giryan olan vaxtı, könül viran olan vaxtı.

Gözün süzdü, canım üzdü, sinəmdə oxların düzdü,
Gözüm yollarda qaldı, gəlmədi imkan olan vaxtı.

~ 18 ~

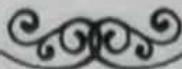
Gəhi qeyb olunca gözdən su atar gözüm dalınca,
Gəhi kölgələr misalı gələrəm özüm dalınca.

Dedi saqi, təşnəsən sən, sənə bir qədəh bəs etməz,
Birin iç, birin də təzədən gətirim sözüm dalınca.

Sən o Leyli, mən bu Məcnun düşərəm dalınca yorğun,
Tökərəm sırişki-gülgün, gül açar üzüm dalınca.

Sənə bəddua qıltarsam, dilim od tutub yanar, get,
Get, əmanət ol Xudaya, budu son sözüm dalınca.

Gecə ay işıq saçan dəm uyuyanda əhli-aləm,
Kaş o bəxtəvərlə bahəm dolanım, gəzim dalınca.

~ 19 ~

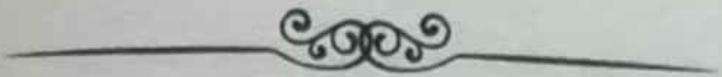
Dilbərim, hərdən məni Allaha xatir yad elə,
Bu qəfəsdən könlümü birdəfəlik azad elə.

Gəl, gülüm, qov gözlərimdən intizarın kölgəsin,
Könlümün ayınəsindən qəm tozun sil, şad elə.

Padişahım, bu könül mülki sərəncamındadır,
Ya onu abad elə, ya sök, dağıt, bərbad elə.

Məcnunu səhraya saldı eşq, Fərhadı dağa,
Oldu məşhur aləmə Məcnun belə, Fərhad elə.

Bir məsəl var, xəlqara quldan xəta, şahdan kərəm,
Əl açar səndən Vüqar, rəhmət dilər, imdad elə.

~ 15 ~

Dünya adından bəllidir, alçaqdı, əslən fanidir,
Cahillərin işrət yeri, aqillərin zindanıdır.

Ey dil, münafiqdən həzər, Allah çəkib ondan nəzər,
Gah feili böhtan, məkr, şər, gəh fitneyi-şeytanıdır.

Ey məhliqa, zöhrəcəbin xətm etdin ismət məktəbin,
Yaqutidəndirmi ləbin, ya qönçədən xüdmanıdır.

Mən Məcnun ol Leylayi-eşq, indi mənəm rüsvayı-eşq,
Məşhur məsəldir hər zaman bir aşiqin dövranıdır.

Tubaya bənzər qaməti, Firdovsi əla tələti,
Zülfindən açsam söhbəti, bir qisseyi-tulanıdır.

Adətdi hər sökləndə dan həmra görünsün asiman,
Ərşə bəzək, qüdsiyyə qan, şəşmahə ahu qanıdır.

Beş yazma, yaz hərdən birin, həm duzlu olsun, həm şirin,
“Əhsən” desinlər şairin hər kəlməsi irfanıdır.

Göz bir nigara intizar hicrində qan ağlar Vüqar,
Bir töhfeyi-pərvərdigar, bir neməti-rəbbənidir.

~ 20 ~

Kim içib bir qədər hikmət dənizindən getdi,
Ətri eşqin nə çölündən, nə düzündən getdi.

Güldən artıq nə dedi yarə ki, aşiq qaragün,
İnciyib, etdi açıq hansı sözündən getdi.

Saqi, ol gözləri şəhla, güli-rəna kim idi,
Od salıb sinəmə məstanə gözündən getdi.

Vadiyi-qəmdə süründürdü fələk Məcnuni,
Lalələr oldu xəcıl, qanlı dizindən getdi.

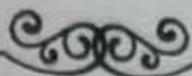
Kim tutub qaldı bu viranə dağılmış mülki,
Hamı bir gün ya gecindən, ya tezindən getdi.

Atəşi-eşq yanır, boş yerə yanmır ona da,
Cismimin sıçradı bir parça közündən getdi.

Üzlü-üzlü dedi zahid ki, haramdır badə,
İnan Allaha ki, lap zəhləm üzündən getdi.

Pərdeyi-qeybidən ol mah özün göstərdi,
Çox özündən deyən aşıqlər özündən getdi.

Ey Vüqar, cəhd elə, bir iz qoy özündən sonra,
Bəlkə, bir gün cavan aşıqlər izindən getdi.

~ 21 ~

Din oğrusu fitnəkar gözündür,
Təskini-könül şirin sözündür.

Gül qonçəsi ləli-şəkkərindir,
Aydan yaraşıqlı arizindir.

Qəddindi misali-nəxli-Tuba,
Ovraqi-kitabi-hüsн üzündür.

Ey dil, o ağ üz, o qarə saçlar,
Gahi gecə, gahi gündüzündür.

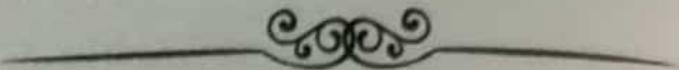
Ey dil, bu nə ahi-atəşindir,
Ey can, bu nə naleyi-həzindir.

Gah ruha səfa baxışlarındı,
Gah qəmzeyi-çeşmi-Nərgizindir.

Ey təb, hanı o alovlu sözlər,
Atəş soyuyub qalan közündür.

Söz tacı-səri-müşərrəfindir,
Zalimlərə enməyən sözündür.

Cəhd eylə, Vüqar, kəsərli söz yaz,
Rəhmət sözü ibrətamızındır.

~ 22 ~

Huri-qılman, mələkut əhli, səma canlandı,
Qədəmin öpməyə Firdovsi-bərindən gəldi.

Nəyə baxdı dirilik bəxş elədi lütfü ilə,
Canə ölmüş dirilər bir nəzərindən gəldi.

Bir məsəl var ki, yeyər qurd öz içindən ağacı,
Adətən şahə gədalıq nökərindən gəldi.

İldirim çaxdımı, göy kişnədi, dünya əsdi,
Könlümün naləsidir yoxsa dərindən gəldi.

Ey könül, şəhri-vəfa həsrəti yandırıdı bizi,
Bəxtəvərlər gedib eşqin səfərindən gəldi.

Gözlərimdən yerə gül-gül tökülən əşk deyil,
Ləxtə qan mən qarabəxtin ciyərindən gəldi.

Əl-amən, əl-həzar ol Zülfüqar əbrusindən,
Mələkəl-vəhyə bəla balü-pərindən gəldi.

Ona göndərdi behişt əhli mübarək bəxşis,
Hurilər sərvərinin tacı-zərindən gəldi.

Kəbeyi-kuyinə gəl-gəl o gülün xəlq deyir,
Bəxtəvər getdi, səadət şəhərindən gəldi.

Adəmi xəlq edib Allah, dedi "əhsən" özünə,
Xalıqın öz xoşu öz şah əsərindən gəldi.

Düzdü, Məcnunə də gəlmışdı bəla Leyladan,
Məni-məzluma gələnlər betərindən gəldi.

Bəşərün keyfə bəşər, ondadı tək tiği-düsər,
Sözümə qüdrət o tiğin kəsərindən gəldi.

Nə mələkdir, nə pəri, xılqətil-fövqül-bəşəri,
Bir əcib möcüzədir ərş üzərindən gəldi.

Şahımız şahı açıq qoydu səxavət qapısın,
Varmı bir şəxs əliboş getdi, dərindən gəldi.

Gül, könül, gül, yenə gül, qönçə deyil, açdı o gül,
Dili-uşşaqə səfa hüsnü-tərindən gəldi.

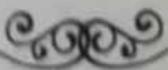
Gözün aydın, könül ey, nəxli-ümid bər verdi,
Namə şahzadələrin mötəbərin gəldi.

Göz açıb-bağladım, hey ağladım hicran gecəsi,
Bəlkə, bir müjdə vüsalın səhərindən gəldi.

Şəmsidən ay doğular, nur ələn nurdan nur,
Nura aləm Bəni-Haşim qəmərindən gəldi.

Fələyin xoş günü beş gün, fərəhi fani imiş,
Xoşum ondansa qəməndən, kədərindən gəldi.

Ruhə şur, qəlbə sürur, gözlərə nur, ərsə zühur,
Adəm övladlarının beş nəfərindən gəldi.

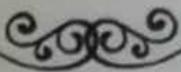
~ 23 ~

Vüsali-yar əhli-zövq üçün bir zövqü-alidir,
Ki zövq əhli bu zövq ilə bərabər tutmaz hər zövqü.

Muradım baqi bir məstanəlikdir, neynirəm, könlüm,
Davamsız ləzzəti, fani səfani, bisəmər zövqü.

Sevinc bir nəşeyi-fani, kədər bir ləzzəti-baqı,
Sevincin nəşəsindən qat-qat üstündür kədər zövqü.

Həqiqətdən keçənlər mərifət zövqün duyanlardır,
Dadar aləmdə yalnız mötəbərlər mötəbər zövqü.

~ 24 ~

Ləbin abi-həyatı qılmış əhya,
Nigahından könül səyyadı yoxdu.

Demin Məcnundu, aşiqlərdən ali,
Onun məntək, dili-naşadı yoxdu.

Nə zülfün misli iman oğrayan var,
Nə qəmzəntək əcəl cəlladı yoxdu.

Gülün eşqində bülbül mübtəladı,
Mənimtək od saçan fəryadı yoxdu.

Gözəllik mülkünün sultanı sənsən,
Sənə zövq əhlinin iradı yoxdu.

~ 25 ~

Aşıqin yarı gedib, yarı canı yaridədir,
Canı cananə əmanət, dili dildaridədir.

Yar heyran edib əğyarı dönüb yarə baxıb,
Bu işin yaridədir cürmü, ya əğyaridədir.

Bəndi-zənciri-cünunəm Kərim Allaha mədəd,
Tutulub murğı-könül zülfə-şəbi-taridədir.

Səsi gəlməz, kəsilib bülbülü-əyyami-xəzan,
Gül açandan solaneycən gözü gülzaridədir.

Gərək həqq aşiqi həqq üstə çəkilsin darə,
Ləzzəti-vəsl, könül, fəlsəfeyi-daridədir.

Zahidin nəfsi qılincindən iti, acdı gözü,
Şam namazın verib əldən hələ iftaridədir.

Ey Vüqar, sorsalar hikmətli qəzəl kimdədi, de
Hacı Səyyardadı, Azərdə, Ələmdaridədir.

~ 26 ~

Ləşkərlə gəlib sən bu könül mülkünə sarı,
Yox şübhəsi, sənlikdi bu dəvadə zəfər, qəm.

Min yol keçirir seydini səyyad kimi gözdən,
Vermir yaranan fürsəti bir ləhzə hədər qəm.

Qəmdən yaradıb xəmrimizi xalıqi-aləm,
Oldur sayılır cövhəri-övladi-bəşər qəm.

Viranə dağılmış xəraba könlümü neynir,
Salmır, görəsən, getdiyi ünvana nəzər qəm.

Ey gül, məni hicrində az ağlat, görəcəksən,
Həsrətli gözümdən sözülen seylidə qərqəm.

Vüqar Büləcəri

Beşinci Fəsil

Qərib xəyal

~ 1 ~

Ey könül mülkümüzün sərvəri, sultani, ana,
Sənin uğrunda fəda eyləyərik canı, ana.

Seyri-cənnətdi mübarək üzünün seyi mənə,
Neylərəm gülşəni, gülzarı, gülüstanı, ana.

Ana bir zati-müqəddəsdi, mələk xislətdir,
Qədəmiylə bəzəyər cənnəti-rizvanı, ana.

Mənim uğrumda ağartdın saçının qarələrin
Qurban ağı tellərinə ömrümün hər anı, ana.

Nə qədər nazlı gözəllər gələ dünya üzünə,
Atılan dırnağının min biri qurbanı, ana.

Nurlu simana nəzər salmaq ibadətdəndir,
Ey cahan mülkünün ən mötəbər insanı, ana.

Sənə bu şeiri Vüqar yazdı kiçik töhfə kimi,
Ey ömür bağçamın ən ətrili reyhanı, ana.

~ 2 ~

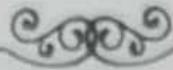
Ömür gülüm ləçək-ləçək solub töküldü, gəlmədi,
Könül sarayı günbəgün uçub söküldü, gəlmədi.
Saçım ağardı gəlmədi, belim büküldü, gəlmədi,
Nə baxdı dən düşən yerə, nə baxdı dərd əyən yerə.

Qərib xəzana dönmüşəm, ümidsizəm baharıdən,
Uzandı yarın həsrəti, ömür də keçdi yaridən.
Danışma, ey səba, mənə, danışma kuyi-yaridən,
Toxunma sarı simlərə, duz atma göynəyən yerə.

Sevən vücudi-pak olar, şərafətin əziz tutar,
Vəfa yolunda büdrəməz, sözün dilində düz tutar.
Qanad çalar könül quşu, məhəbbətinlə üz tutar,
Suzanda cami-dərd içib, acanda qəm yeyən yerə.

İçimdə ah bulud-bulud, gözümdə yaş dəniz-dəniz,
Fikirlərim düyun-düyun, xəyallarım qəлиз-qəлиз.
Gözüm yaşıyla yolların təmizlərəm təmiz-təmiz,
Amandı toz toxunmasın qədəmlərin dəyən yerə.

Şərabi-eşqi içmişik, gözün xumar vaxtıdır,
Xəzan ötürdü növbəsin, əcəb bahar vaxtıdır.
Könül, oyandı bəxtimiz, vüsali-yar vaxtıdır,
Gərək bu gün gecikməyim ölüm görüş deyən yerə.

~ 3 ~

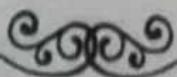
Biz azəriyik, birliyimiz, vəhdətimiz var,
Dünyaya sübut eyləyərik, qeyrətimiz var.

Yandırıdı bütün aləmi məzlum eləyən ah,
Nahəq çəkilən ahi götürməz böyük Allah.
La həvla və la qüvvətə illah və Billah,
Allah bizə yardım, gücümüz, qüvvətimiz var.

Allah buyurur, kim ki şəhadət tapar, ölməz,
İmansız adamlar vətənin qədrini bilməz.
Əsgərlərimiz dağ kimi məğrur və yenilməz,
Düşmənləri viran eləmək qüdrətimiz var.

Açsın qulağın, yaxşı eşitsin bizi dünya,
Öyrətdi bizə canı fəda etməyi Mövla.
Candan keçərik, zillətə baş əymərik əsla,
Çün bizlər Hüseyn aşiqiyik, izzətimiz var.

Ey millətimin qəhrəman oğlu, ərən oğlu,
Şövq ilə vətən naminə candan keçən oğlu.
Fəxrindi şəhid şərbəti dadmaq, vətən oğlu,
Onsuz da beş-on günlük ömür müddətimiz var.

~ 4 ~

Köçüb qərib qaranquşum, ümid baharı gözləmir,
Fəsillər ardıcıl gəlir, ömür qatarı gözləmir.

Yazıbdı Şahı-Kerbəla səadətin kitabı,
Şərəfli qan möhürləmiş ədalət inqilabını.
Könül, könüllü nuş elə şəhadətin şərabını,
Yad eldə od tutub yanır, şəhid məzarı gözləmir.

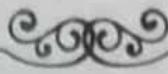
Gözüm yaşıyla eyni su nə seldə yox, nə çayda yox,
Cəmali-yar cilvəsi nə gündə yox, nə ayda yox.
Lal olsa xoş, kor olsa xoş, görüb danışsa, fayda yox,
O dil ki yarı səsləmir, o göz ki yarı gözləmir.

Yanımdan, ey ömür, keçib küləklə bahəm ötmüsən,
Könül, cəfaya səbr edib, əcəb vüsala yetmisən.
Məkani-yara getmisən, yenə nə tufan etmisən,
Nə yaxşı bəxtəvər səni ölüm qərarı gözləmir.

Ətirli saçlarında kaş bitim bənövşələr kimi,
Ölüm bənövşələr kimi, itim bənövşələr kimi.
Könül, nə qəmli durmusan yetim bənövşələr kimi,
Dur, ey zavallı sərnişin, ümid qatarı gözləmir.

Kimin ki bəxti qarədi, səadət anlamır nədi,
Kimin ki qəlbə daşdisa, məhəbbət anlamır nədi.
Təəssüf, hər mələkliqa səadət anlamır nədi,
Heç at vəfəsi saxlamır, it etibarı gözləmir.

Əsiri-hicr olanların bələli çöldü məskəni,
Payız gətirdi həsrətin, saraldı vəsl gülşəni.
Əcəldən əvvəl ayrılıq cəfəsi öldürür məni,
Ölüm də gözləyir, heyif, o gül Vüqarı gözləmir.

~ 5 ~

Ey küləklər şəhəri, köhnə, qədimyanə, Bakı,
Eləyikdir sənin eşqin məni divanə, Bakı.

Bakıda var nə qədər qəsrlər, atəşgahlar,
Mötəbər pirlər, ocaqlar və ziyarətgahlar.
Qocaman Qız qalası, tarixi Şirvanşahlar,
Şəhərilər şəhridi, şahanədi, şahanə, Bakı.

Bir yanın Qız qalası, bir tərəfin mavi dəniz,
Vardı qəlbimdə sənə sevgi müqəddəs və təmiz.
Can əzizdir, əziz olmağına sən ondan da əziz,
Qurban etsəm, sənə minnət qoyaram cana, Bakı.

Qanlı Yanvar gecəsi, ah, necə yandırıdı səni,
Körpələr naleyi-fəryadı oyandırıdı səni.
Qaniçən yırtıcılar qana boyandırıdı səni,
Sinə gərdin nə qədər dərdlərə mərdanə, Bakı.

Sən gözəlsən, səni tərif eləmək bicadı,
Surətindən nə danışmaq, bu ki bimənadı.
İçəri şəhərimizin hər daşı bir dünyadı,
Ey həqiqətləri əks etdirən əfsanə, Bakı.

~ 6 ~

Bu gözəllikləri göstərməmək olmaz, ey dil,
Gül gözəlliyyini görüb dərməmək olmaz, ey dil.
Canı canan diləmiş, verməmək olmaz, ey dil,
Onu təslim elə əzrailə sakit-sakit.

Dostlar tanır aqılı fərzanə kimi,
Gəzmişəm çölləri, səhraları divanə kimi.
Yandırır eşqin odu cismimi pərvanə kimi,
Ey yağış, üstümə hərdən cilə sakit-sakit.

Cəhd elə, meyl eləmə fani-yalan iştaha,
Nökərin adətidir ki, boyun əysin şaha.
Əvvəla dəstəməz al, təzim elə Allaha,
Sonra ondan nə dilərsən dilə sakit-sakit.

Əsl aşiq olanın ruhu uzaqdır məndən,
Bülbülü bağı-xəzan ayrı salıb gülşəndən.
Şərəfi, mənliyi, vicdanı alıncan məndən,
Yandır, Allah, məni, döndər külə sakit-sakit.

~ 7 ~

Gözünü qırpmadan sənçün öleni,
Sən göz qırpmında atıb gedərsən.
Səni qəlb taxtında Yusif biləni
Sən qul bazarında satıb gedərsən.

Mən dərddən qorxmuram, səbrim mətindi,
Qorxduğum yırtıcı tək həsrətindi.
Dərin şairləri sevmək çətindi,
Üzmək bacarmasan, batıb gedərsən.

Ey xəyal, səssiz gəl, lal qonağım ol,
Yarımı yadıma sal, qonağım ol.
Gözümün üstündə qal, qonağım ol,
Gecədi, yol çıxma, yatıb gedərsən.

~ 8 ~

Dünya bir gözəlin baxışıdı mənə,
Dustağam bir qızın baxışlarında.
Yaxın gəlməməyi yaxşıdı mənə,
İtəcək alnimin qırışlarında.

Taleyin qələmi qismət yazanda,
Səni də bəxtimə yazayıdı kaş ki.
Son qərib xəyalım yolun azanda,
Sənli günlərimdə azaydı kaş ki.

Süründüm ardınca kölgələr kimi,
Ayaq izlərinə toxunmaq üçün.
Bəxtim də olmadı nəğmələr kimi,
Gül dodaqlarında oxunmaq üçün.

- 9 -

Rəva görmə ki, ömrüm getsin, ey dilbər, hədər sənsiz,
Nə mənasız ömür, günlər gələr sənsiz, gedər sənsiz,
Kiçik bir qətrə ikən mən qəmim dərya qədər sənsiz.

Yanıncan nari-fılqətdə yanaydım kaş cəhənnəmdə,
Qaranlıqlar içində sakinəm bir başqa aləmdə.
Keçəydim kaş bu aləmdən, gedəydim gəldiyim dəmdə,
Əlim bağlı, qolum bağlı, əsirəm məhbəsi-qəmdə,
Mənə hakim kəsilmiş qüssəvi möhnət, kədər sənsiz.

Həbibimsən, rəfiqimsən, əzizim, mehribanımsan,
Baharımsan, gülümsən, gülşənimşən, gülsitanımsan.
Varımsan, dövlətimşən, şöhrətimşən, izzi-şanımsan,
Həyatım, varlığım, ömrüm-günümsən, cismi-canımsan,
Rəva qörmə ki, ömrüm qetsin, ey məhru, hədər sənsiz.

Üqar eylər dəmadəm nuş sənsiz badeyi-nabi,
Əqət etməz əvəz, ey lalə üzlüm, ləli-innabi.
Əyalın gözlərimdən hər gecə qarət qılar xabi,
Ökər hicrində çəşmim qətrə-qətrə əşki-seylabi,
İçik bir qətrə ikən mən qəmim dərya qədər sənsiz.

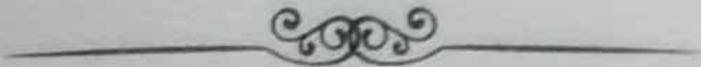

~ 10 ~

Əhv qıl, ey şahi-dəryadıl, səfiləm, əhv qıl,
Dəmbədəm dərgahi-pakində dəxiləm, əhv qıl.
İzzəti-arım gedib əldən, rəziləm, əhv qıl,
Etdiyim napak əməllərdən xəciləm, əhv qıl,
Ya İmami-əsr, səndən münfəiləm, əhv qıl.

Əhv et, ey yarı-vəfadər, əhdə çıxdım bivəfa,
Xəstədir ruhum, şəfa səndəndir, ey kani-şəfa.
Eyləmiş nəfsim məni aludeyi-eyşi-səfa,
Ehtirami-Həzrəti-Heydər, bihəqqi-Mustafa,
Ya İmami-əsr, səndən münfəiləm, əhv qıl.

Olmuşam dünyaya mail, aruzilər kaniyam,
Heç kimin qurbəni yox, mən nəfsimin qurbanıyam.
Mən günahlar ilə yüklənmiş günah karvanıyam,
Nəfsə təsliməm, günah karvanının sarvanıyam,
Ya İmami-əsr, səndən münfəiləm, əhv qıl.

Bənzərəm badi-xəzan vurmuş həzin yarpaqlara,
Hər payız yarpağa çevrilləm, tökülləm bağlara.
Şiddəti-fəryadım ilə lərzə sallam dağlara,
Az qalam ki, infialimdən keçəm torpaqlara,
Ya İmami-əsr, səndən münfəiləm, əhv qıl.

Geymişəm rəxti-riyani, sərbəsər gizlənmişəm,
Dillənəndə Allahın ismin çəkib dillənmişəm.
Ta özümdən baxmışam, ikrah edib iyrənmişəm,
Çünki sən görsənməyən yerlərdə çox görsənmişəm,
Ya İmami-əsr, səndən münfəiləm, əhv qıl.

İntizarından tükəndi taqəti-səbri-şəkib,
Harda qaldın ya Əzizi, ya Rafiqi, ya Həbib.
Xəsteyi-zarəm, məni-bimarə tək sənsən təbib,
Həzrəti Zəhraya xatir, qıl mənə lütfün nəsib,
Ya İmami-əsr, səndən münfəiləm, əhv qıl.

~ 11 ~

Həsrətin vurduğu qorxunc yaraymış,
Caynağın saldığı parça-paraymış.
Dünyaya gələndən bəxtin qaraymış,
Saçları zamansız ağaran qadın.

Mən özüm ölsəm də, sevgim ölmədi,
Doldun bulud kimi, üzün gülmədi.
Xəyanət yükünü çəkə bilmədi,
Dağları ciyində aparan qadın.

Qədrini bilmədim, cənnət mələyi,
Ruhumun zinəti, ömrüm bəzəyi.
Gah iliq nəfəsli bahar küləyi,
Gah dəli tufanlar qoparan qadın.

~ 12 ~

İllərlə yaşatdım dəli sevda ürəyimdə,
Bir sevgi coşub çağladı dərya ürəyimdə.
Qəbr evinə gedincə yaşayar ta ürəyimdə,
Ölməz bu məhəbbət, olə bilməz, olə bilməz.

Dilləndirər ahım dağı sənsiz, daşı sənsiz,
Qəmdən yanaram, göynər ürəyimin başı sənsiz.
Sən gəlməyənəycən tökərəm göz yaşı sənsiz,
Sənsiz üzüm, ey gül, gülə bilməz, gülə bilməz.

Hicran əzabın sən nə bilirsən axı, canan,
Şamtək məni yandırmadadır atəşi-hicran.
Hər kim ki əgər olmasa dərd əhli, o insan
Dərd əhlinin halın bilə bilməz, bilə bilməz.

Bir yanın edib eşqi məni sərsəri, xəstə,
Qaşları qələm, zülfü siyah, ləbləri püstə.
Yazdım adını qanla könül lövhəsi üstə,
Heç kim onu ordan silə bilməz, silə bilməz.

~ 13 ~

Qəflət yuxusunda yatan kişilər
Hər şeyin ləzzətin, dadın aldılar.
Dünyaya şərəfin satan kişilər
Elə bil “fahişə” qadın aldılar.

Kişi var, üzündən həmişə qaçmışam,
Ürəyi gəlməyib, ayağı gəlib.
Kişi var, gələndə qapı açmışam,
Demişəm, kişinin qonağı gəlib.

Kişi var, misilsiz, yoxdur əvəzi,
Özündən də ağır papağı gəlib.
Kişi var, qeyrətin çəkib tərəzi,
Yüz əlli qramdan aşağı gəlib.

~ 14 ~

Allah necə tək qalır, mən təklikdən bezmişəm,
Kirpiklərin üstünə mirvarilər düzmişəm.
Ayrılıq bağçasından sarı gullər üzmişəm,
Sənə hədiyyəm olsun sevgililər günündə.

Ölüncə ölməyəcək misqalın ton ümidi,
Susuzun su arzusu, çılpağın don ümidi.
Sonsuz sarı gəlinin saralmış son ümidi,
Sənə hədiyyəm olsun sevgililər günündə.

Aşıqlərin könlündən qopan həzin nalələr,
Çiçəklərin üstündə donan məsum jalələr.
Sinəmin dağlarında açan sarı lalələr,
Sənə hədiyyəm olsun sevgililər günündə.

Fələkdən kam almadı aşıqlərin nəhəngi,
Eybəcər, nifrat oldu sevgilərin qəşəngi.
Qəm yelləri toplayan sarı gullər çələngi,
Sənə hədiyyəm olsun sevgililər günündə.

Ey gül, xəbər aldıqca səni qəmli küləklərdən,
Bir ahu-nəva yüksələr əflakə ürəklərdən.

İnsanlığı dərk eyləyən insan əsl insandır,
İnsan da var, insan demək olmaz ona, şeytandır.
Can qatili, qan təşnəsidir, nəfsi qudurğandır,
Heç fərq eləmir yırtıcı xislətli köpəklərdən.

Allah, bizi hifz eylə o kəsdən ki, münafiqdir,
Şeytanə itaətdədi, fisq əhlidi, fasiqdir.
Kim nəfsinə quldursa, cəmadatə müvafiqdir,
Kim nəfsinə hakimdisə, üstündü mələklərdən.

Ahəngi-nəva qərq edib ahənginə dünyani,
Ya Rəbb, qara zülmət bürüyb rənginə dünyani.
Zülm atəsi sərtasər alıb cənginə dünyani,
Sanki od ələnməkdədi hər yanə fələklərdən.

Gün parlasa, rəsm üzrə kəvakib çəkilər bir-bir,
Ömrün sarayından günə bir daş söküller bir-bir.
Tədricilə günlər də ömründən tökülər bir-bir,
Eynilə ləçəklər tökülən növdə çiçəklərdən.

Ey şah, sənin hökmü-rəvanın yoxu var eylər,
Eşq əhli sənin ismini dillərdə şüar eylər.
Fərmanına rəğmən fələyin çərxi mədar eylər,
Ya Rəbb, bizi sən saxla ugursuz gələcəklərdən.

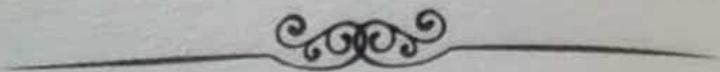
~ 16 ~

Aydi yarım, gecə ətrafına ulduz düzülər,
Sanki nur ruhuma süzgün baxışından süzülər.
Nə qədər hicrin ilə nalə çəkim gündüzlər,
Nə qədər göylərə fəryadım ucalsın getsin.

Bir baxarsan mənə məstanə gözün qan eylər,
Saçların aşiqi əhvalı-pərişan eylər.
Gül ləbindən bir ömür dərdimə dərman eylər,
Elə bir busə əta, xəstə sağalsın getsin.

Zalim əğyar qura bilməz bizə həsrət tələsin,
Görməyibdir fələyin gözləri yarın beləsin.
Sevgisi varlığıma cilvə saçıb, nur ələsin,
Eşqi ruhumda çoxaldıqca çoxalsın getsin.

Mən dedim ömrümü eşqinlə, məhəbbətlə sürüm,
O qara saçları sünbül kimi bir-birinə hörüm.
Uzanan zülfünü hər kim ki kəsibdirsə, görüm
Bəxti olsun qara, həm ömrü qısalınsın getsin.

~ 17 ~

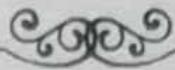
Nazəninlər mənə naz ilə baxar, naz eləyər,
Başım üstündə səadət quşu pərvaz eləyər.
Mülki-əfsanələri qış gecəsi yaz eləyər,
İsminin zikridi murğani xoş avaz eləyər,
Bir ömür şəninə tərif desəm, az eləyər.

Gəhi şadlıq, gəhi matəm qoxuyan vay kimidi,
Gəh sükut, gah gurultuya qopan hay kimidi.
Gəhi məğrur dayanan dağ, gəh axan çay kimidi,
Sübhələr şölə saçan gün, gecələr ay kimidi,
Sahibi-hökmüdü hər ləhzə min ecaz eləyər.

Nuridən zahir olan nur əbədiyyətdə yaşar,
Hətta şəmsin gözü ol nuru görərkən qamaşar.
Tərifatın yağa leysan kimi dəryaya, daşar,
Sənsən hər tərifə layiq, sənə tərif yaraşar,
Bir ömür şəninə tərif desəm, az eləyər.

Afitabi-əzəli cilvələnən surətdə,
Qafila, aç gözünü, yummaginən qəflətdə.
Sən də bir zərrə götür, olmayasan zülmətdə,
Yar ilə razi-niyaz eylə, könül, xəlvətdə,
Ola bilsin, səni də razına həmrəz eləyər.

Var məsəl, zəfəranın qiyməti olmaz xər üçün,
Elə mirvari də bir şey deyil ahəngər üçün.
Zəri zərgər tanıyar, zər yaranıb zərgər üçün,
Ey Vüqar, get oxu əşrənin axund Azər üçün,
Səni də imtahan üstadi-süxənsəz eləyər.

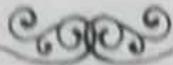
~ 18 ~

Surəti batini-eşqin görünən mənası,
Ruhi-Zəhra güli mərdanələrin mövəlesi.
Mənbəyi-fəzli hünər lütfi-kərəm dəryası,
Müşhəfi-eşqə atan sidqi-vəfa imzası,
Rahi-qəm yolçusu, rindanələrin rüsvası.
Üzü mehraba qiyam halı qiyamət qoparan,
Ey rükusiylə cahan meylini başdan çıxaran.
Zülmətin bağrını xurşidi-zühur nuri yaran,
Zeynəbin hali-pərişan saçı bivaxt ağaran.
Qan tutan gözləri ismət qəzəbindən yaşaran,
Xütbəsiylə Yezidin şənin aradan aparan.

~ 19 ~

Düzməkçün, əzizim, gecə saçlarına bəzəktək
Ülduzları göydən yerə dartıb gətirəydim.
Sən naz ilə, qərnəzylə gedəydin, günəş üzlüm,
Mən kölgətək ardınca düşəydim, ötürəydim.
Rüsvayı-cahan eyləməmişdən məni Leyli,
Məcnuna baxardım, gərək ibrət götürəydim.

~ 20 ~

Allahın əziz bəndəsisən sən, Hacı Rövşən,
Yad eylə məni-zarı da hərdən, Hacı Rövşən.

Boş qalmadı Allaha tərəf açdığını əllər,
Heyrət aparar hüsnünə rəbbani gözəllər.
Çox eylədin Allah bəyənən saleh əməllər,
Şəxsən gözümün şahidiyəm mən, Hacı Rövşən.

İnsan gərək əvvəlcə hesablaşın özüylə,
Nəfsin boğa, dağ titrəyə bir kəlmə sözüylə.
Arif gözü çün eynidi tarazu gözüylə,
Batıldən edər haqqı müəyyən, Hacı Rövşən.

Mirvaridi hüsnün ki xirdarı Xudadır,
Başdan-ayağa xilqətin əsrarı Xudadır.
Nurani üzün məzhəri-ənvari Xudadır,
Ey şəmsi qəmərlə yaranan tən, Hacı Rövşən.

İnsanə kərəm, lütf, tərəhhüm yaraşıqdı,
Göftarına mənali təkəllüm yaraşıqdı.
Vəchində nəcibənə təbəssüm yaraşıqdı,
Ey sadə, səmimi, güləruz, şən Hacı Rövşən.

Ölümdümü yolun salarsa bir xəyalın adıma,
Sel oldu, axdı göz yaşam,adin düşəndə yadıma.
Bu kimsəsizliyin görüb, ölüm yetişdi dadıma,
Dilimdə söndü son sözüm, gedənlərim qayıtmadı,
gedənlərim qayıtmadı.

Nışan alıb qaşın məni, gözünlə bir işarə ver,
Könül verəndə, ey könül, əsilli, köklü yarə ver.
Səbayə bir kağız yazıb, dedim, apar nigarə ver,
Min ildə bir yanıtmaza bir iş dedim, yanıtmadı,
gedənlərim qayıtmadı.

Gah adı, gah qeyri-adi fikri müxtəlif külək,
Gəhi qasırğalar salan, gəh astagəl zəif külək.
İçimdə ta zaman-zaman dolaşsa da xəfif külək,
Ürəkdə cəm olan qara fikirləri dağıtmadı,
gedənlərim qayıtmadı.

Düşüb dalınca kölgələr misalı izlərəm fəqət,
Bir ömrüdür məhəbbətin könüldə gizlərəm fəqət.
Bilən bu sırrı bir könüldü, bir də ki qələm fəqət,
Nəfəs də çəkmədən durub, min ildir gözlərəm fəqət,
Yatıb qalan bu yolları ayaq səsi ayıltmadı,
gedənlərim qayıtmadı.

Cavanlığın bahan ki, yanımdan ötdü yel kimi,
Vücudum incəlib fəraq qəmindən oldu tel kimi.
Dəniz-dəniz sırişki-tər gözümdən axdı sel kimi,
İçimdəki alovlu həsrət atəşin soyutmadı,
gedənlərim qayıtmadı.

Get, Allaha əmanət ol, budur sənə ürək sözüm,
Özüm yxılmışam, gərək özüm də səbr edim, dözüm.
Ümid dolu üfəqlərə nə vaxtdı zillənən gözüm,
Yanağıma sıgal çəkən sevinc yaşın axitmadi,
gedənlərim qayıtmadı.

Unutmasın, unutsa da, unutduğu unutmadi.

~ 22 ~

Can, Əli can, Əli can,
Cani-cahan, Əli can.

Nəfsi-zəkiyyə tahir,
Cazibəsi ilə cahir,
Dafiəsiylə mahir,
Batin içində zahir,
Üzdə nihan, Əli can.

Eşqin ürəkdə sakın,
Qalmadı gizli lakin.
İsmi-şərifi-pakin,
Zeybu-əzan, Əli can.

Ruhumuz öylə kindi,
Ən son ümid tək indi,
Zikri-mübarəkindi,
Dinə təkan, Əli can.

Nuri-do-çeşmi-Məryəm,
Fəxri-Rəsuli-Əkrəm.
Zinəti-külli-aləm,
Zikr edirəm dəmadəm,
Can, Əli can, Əli can.

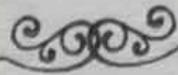
Nəfs qudurğan itdi,
Ruhu dağıtdı-ditdi.
Haqq-ədalət itdi,
Taqəti tab bitdi,
Səndən aman, Əli can.

Dindir Əbu-Turabi,
Ver sual, al cavabı.
Eşq, vəfa kitabı,
Şəhri-ülüm bəbi,
Canlı Quran, Əli can.

Eylədim ömrü yarı,
Bax məni-zarə sari.
Göstər həmin diyarı,
Vəslə yetir Vüqarı,
Rəhm eləyəydi bari,
Kaş ki zaman, Əli can.

~ 23 ~

Bir oyaq gecəsi əvəz edilməz,
Çəksəm ölüncə də yükün anamın.
Məsum ürəyinə yol tapa bilməz,
Nə nifrət, nə pislik, nə kin anamın.
Cənnətin ən gözəl güllərin dərib
Ayağı altına əkin anamın.
Əridib gözümün qaralarını
Ağaran saçına çəkin anamın.

~ 24 ~

Bu yağış həmin yağışdı, səsi doğmadı, tanışdı,
Elə bil piçıldadıqca mənə bir nağıl danışdı.

Ya yağış deyil, məlayik gözünün sırişkidir bu,
Yuyar asitani-yarı, necə pak ilişkidir bu.

İzi pəncərəmdə qalmış, gözü yaşlı həsrətimdə,
Qara donlu bir buluddan iki damla qismətimdə.

Yenə köynəyin sıxır göy, ürəyin boşaldır Allah,
Məni payı-yarə yağdır, yenə ərşə qaldır, Allah.

Bu yağış şirin yağışdı, nə gözəl biçimdə yağdı,
Ya da isti göz yaşımdı, çölə yox, içimdə yağdı.

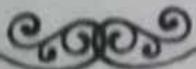
O bahar nəfəsli qışlar qala, bəlkə, xatirimdə,
Saçın oxşayan yağışlar qala, bəlkə, xatirimdə.

Bu yağış işıqlı yoldu gecə asiman tərəfdən,
Bu yağış suyundan içsə, çıxar incilər sədəfdən.

Bu yağış dayanmayaydı, oda düşsə yanmayaydı,
Bu yağış naxış-naxışdı, bu nə rəngbərəng yağışdı.

Bu yağış lirik çalarlar üzərində qəmli mahnı,
Bu yağış yuyub təmizlər günah əhlinin günahını.

Yağış adlanar səmadan sözülən kədərli yaşlar,
Təbiətdə ən qədim səs yağışın səsiylə başlar.

~ 25 ~

Hacı var, şeytanın hökmüylə müvafiq yaşıyır,
Hacı da var ki, İrandan qara saqqız daşıyır.
Hacı var, lomkada saqqalını qaşovla qaşıyır,
Belə həcilər bu gün İslamda silinməz ləkədi,
Tabedir nəfsinə, iştahı özündən yekədi.

Hacı var, Allahın istəklisi, dinin dayağı,
Şəmsi-rəxşan kimi rəxşəndə hidayət çıraqı.
Üzü cənnət, qədi tuba, ləbi kövsər bulağı,
Gəlişiyələ hərəmi-pakə şərafət gətirə,
Nuru ilə bəzəyər Kəbəni zinət gətirə.

Hacı var, batini çirkindi, çıxar zahirinə,
Hacı var, bu günəcən əl tutmayıb əsla birinə.
Hacı var, Məkkəyə ancaq gedir ad xatirinə,
Adicə hökmü-vüzudən hələ qafildir bu,
Əqli dərk eyləməyir hardadı, cahildir bu.

Hacı var, hatəmi-Tayı kimi dəryayı-səxa,
Qəlb ayinəsi bir cilvəgəhi-nuri-Xuda.
Tələtində yazılıb sureyi-vəş-Şəmsü Züha,
Var belə pakı nəsəbzadə, mübərra hacılar,
Nəfsinə hakim olan, sahibi-təqva hacılar.

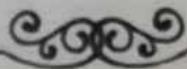

Hacı var, şeytana olduqca ürəksiz daş atır,
Elə fərz eyləginən, qardaşa daş, qardaş atır.
Hacı var ki, ona şeytan arabir göz-qas atır,
Hacı var ki, elə əslində, o, şeytan özüdür,
Cismən insandır və lakin gözü iblis gözüdür.

Hacı var ki, elin ağsaqqalı, nur dəryası,
Mərifət sahibi, dağdan da böyük təqvası.
O qədər pakdi ki, nur saçır hər əzəsi,
Dəmbədəm zikri-Xuda ilə tapar aramı,
Necə lazımdısa təbliğ eləyər İslami.

Hacı var, yoxdur, İlahi, iki rükət namazı,
Hacı var, bəlkə, haramdır ona vəhşət namazı.
Vəli gəl ağızını açır, dindən-imandan danışır,
İkisin düz danışır, üçünü yalandan danışır.

Hacı vardır ki, çəkər vəslinə həsrət Kəbə,
Təşrifatıyla edər fəxri-fəxarət Kəbə.
Ey Vüqar, kaş ola hər aşiqə qismət Kəbə,
Nola, ya Rəbbi kərim, eyləyəsən lütfü-kərəm,
Mənə də ta ola izninlə nəsib Beytül-hərəm.

~ 26 ~

Hərə öz xəmrin əliylə yoğurar, kündə tutar,
Səri-kuyin tərəfə aşiq üzün gündə tutar.
Kəbeyi-eşqə gələr şövq ilə könlündə tutar,
Hərə bir arzu, bir istək dolanar dövrəsinə.

Saqidən kim ki umar mey dolanar dövrəsinə,
Dil tökər şamu-səhər, hey dolanar dövrəsinə.

O nə varlıqdı ki, yoxdan yaradar, var eləyər,
O nə qüdrətdi ki, hər şey dolanar dövrəsinə.

Qurban hal əhlinə, hal əhlini hal əhli tapar,
Bu, bir adətdi, keyin key dolanar dövrəsinə.

Xoş həmin kəslərə təvvaf edə nurun başına,
Vay həmin kəslərə ki, qeyd ola nar dövrəsinə.

~ 27 ~

Qüsuru yoxdu bir işdə, bir addımında yerişdə,
Ya huridir, ya fırışdə bəşər nə karə deyərlər.

Gedirsə, baxma dalınca, gedirsə, saxlama yoldan,
"Yolun uğurlu yol olsun", gedən qatarə deyərlər.

Küləklər Allaha xatır məkani-yara gedərlər,
Yarın salamın alarlar, gəlib Vüqarə deyərlər.

~ 28 ~

Heyif ömürdən ay alıb gedən səfali dəmlərə,
Baxanda bənzər hərfi-mim şəkildə qəddi-xəmlərə.
Gözün yumub-açınca dil nişmən oldu qəmlərə,
Deyincə xoş gəlib, səfa gətirmisiz sitəmlərə.
Salam Hüseynə yazdılar siyah rəng ələmlərə,
Başım fəda məkani-yarıdən gələn qədəmlərə.

~ 29 ~

Məcnun ilə çəp gəldi sözüm dəştı-bəlada,
Söhbət o yerə çatdı, bıçaqlaşmalı olduq.

Xürrəm və təbəssüm dolu günlər diləyərkən,
Ağlatdı amansız bizi, ağlaşmalı olduq.

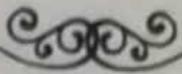
Ümmidləri ölmüş iki matəm gülü idik,
Tənha qəbiristanda qucaqlaşmalı olduq.

Heç xətrimə hər şey belə dəyməzdi qabaqlar,
Yəqin, yaşa dolduqca uşaqlaşmalı olduq.

Bir-birnə uzaq, bəlkə də, bundan yaxın idik,
Bir-birnə yaxınlaşdıq, uzaqlaşmalı olduq.

İllərdi ki, tənha yaşayan yalquzağam mən,
Məcburi zəmanəylə ayaqlaşmalı olduq.

Yar ilə, Vüqar, ayırıq amma ola bilsin,
Məxsusi təsadüfdə qabaqlaşmalı olduq.

~ 30 ~

Saldın bizi dildən-dilə, dişdən-dişə, dünya,
Ay başına gün boyda görüm daş düşə, dünya.
Qopduqda qiyamət düşəcək təşvişə dünya,
Ey ismətin, arın itirən fahişə dünya,
Bir möcüzə göstər, qayıdaq keçmişə dünya.

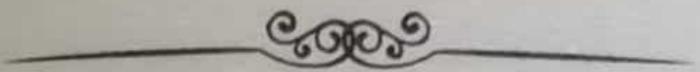

~ 31 ~

Əcəb dünyadı bu dünya, seçilmir dostu-düşməndən,
Həzari-dil dəmadəm nalələr qaldırıdı gülşəndən.
Özüm də mat məbhutəm, nəyin heyfin çıxır məndən,
Nə vəsli-yar mümkündür, nə ruhum ayrılr təndən,
Dağıl, ey çərxi-kəcrəftar, inan zəhləm gedir səndən.

~ 32 ~

Fərhad yerə dağdan qayalar salmağa getsin,
Məcnun çölə Leyla havasın çalmağa getsin.
Fikrim xəyal aləmlərinə dalmağa getsin,
Yüksəlməyə aciz qalan alçalmağa getsin.
Hər kim ki gəlib kuyinə kam almağa, getsin,
Qırx gün-gecə bayram eləyəndən sonra gəlsin.

~ 33 ~

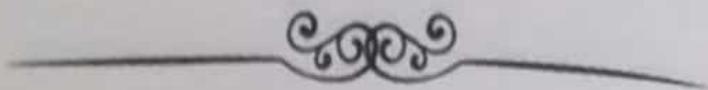
Əjdəri-nəfs ilə kim əqli ilə cəng aparar,
Könül ayinəsini saf qılır, jəng aparar.

Yerli yersiz zarafat, ləhvi-ləhəb, hərzə gülüş,
Yırtar üzlərdən həya pərdələrin nəng aparar.

Könlümün naləsi, məcruh ürəyim fəryadı,
Sübhü-şam xəlqin edib baş-qulağın dəng aparar.

Dənizin öz dili var, anlamaz insan o dili,
Dalğalar söhbəti gizlincə həmahəng aparar.

Badeyi-bəng ilə çox dərd tapıb dərmanın,
Ayrılıq dərdini nə badə, nə də bəng aparar.

~ 34 ~

Sal boynuma zənciri ol zülfî-girehgiri,
Vur başıma şəmşiri, qoy qanım axıb getsin.

Yar verdi könül yadə, ömrüm gedəcək badə,
Qorx ki səni səhradə tənha buraxıb getsin.

Yar pakdı mələklərdən, əlvan kəpənəklərdən,
Dər nazlı çıçəklərdən, tellərinə taxıb getsin.

Dağdır, dərədir dünya, boş mənzərədir dünya,
Bir pəncərədir dünya, kim gəldi baxıb getsin.

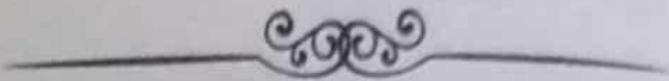

~ 35 ~

Pak sevgimə qəsd etdi getdi, o gedən getdi,
Əşya kimi işlətdi getdi, o gedən getdi.
Rüxsarını gizlətdi getdi, o gedən getdi,
O gül məni xar etdi getdi, o gedən getdi,
Axır bu səfər getdi getdi, o gedən getdi.

Dağ bildi həmin dərdi, sərt əksi-səda verdi,
Naləm dağı titrətdi getdi, o gedən getdi.

Könlüm sarayın yıxdı, çırpındı, uçub çıxdı,
Gözdən yox olub itdi getdi, o gedən getdi.

~ 36 ~

Düşünürdüm mənə qəmdir əbədiyyət dostu,
Qəm gedib indi, qəmim, qəm qəmi çəkmək qəmidi.

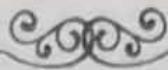
Dost deyil, dövləti-var dostu, təmənna dostu,
Pis günün dostu, könül sırdaşı, dərd həmdəmidi.

Lövheyi-eşqə yazıb ismimi sevda qələmi,
Adım aşıqlar içində ən əqildən kəmidi.

Mərdlərin mərdi, sual et mənə kimdir, cavab al,
Zülmə baş əyməyəni, sınmazıdır, möhkəmidir.

Arifi yeddi səma əhlinə məhrəm eləyən,
Rütbeyi-alisidir, mərtəbeyi-əzəmidir.

Hər günahsız günü bayram eləyər ruh əhli,
Ruhun aludeyi-cürm olduğu gün matəmidir.

Kərbəla şahı, vəfa rahi, vəcahət mahı,
Həm səadət gəmisi, həm də hidayət şəmidir.

Şah nə şah, şahlara şah, zülfü siyah, tələti mah,
Gözü tufanlı dəniz, qaşları çönmüş gəmidir.

Ey səfa Kəbəsi, xalın həcərül-əsvətdi,
Ləbi-ləlindəki sərçəsmə şəfa zəmzəmidir.

Sakin oldum neçə min aləm içindən birini,
Neçə min aləm içindən biri eşq aləmidir.

Vurmusan dağ, sinəm yarmışan al-lalə kimi,
Gözümün yaşları qəm güllərinin şəbnəmidir.

Ey Vüqar, sən də bu xoş fürsəti əldən vermə,
Seyri-gülzarə gəlib yar, əcəb işrət dəmidir.

~ 37 ~

Bari-möhnət dəxi ey sərvi qılıb qəddimi xəm,
 Sənsiz hakim kəsilibdir bu könül mülkümə qəm.
 Bu qədər bağırı daş olmaq yetər, ey nazlı sənəm,
 Məni-nalənə nə hacət, atasan tırı-sitəm.
 Mənə bir odlu baxışla baxasan, bəsdi mənə,
 Yandırıb cismimi odtək yaxasan, bəsdi mənə.

Eşq səhrasını aşiqlərinin qanı bəzər,
 Həzər, ey şux, bu məzlumların ahindan həzər,
 Hərə bir cür səni səhrayı-məhəbbətdə gəzər.
 Mənə də, onlara saldıqda salıb ani nəzər,
 Bu sıniq könlümü dilşad eləsən, şad olaram,
 Məni də lütf eləyib yad eləsən, yad olaram.

Qaşların yayı ox atmaqda mahirdi yaman,
 Seydə bir an belə göz açmaq üçün verməz aran,
 Oxlasa hər kimi sağ qalmağına yoxdu güman.
 Bu nə ehsandi, bu nə lütfüdü, ey qaşı kamən,
 Tırı-müjganına etdin dilli-üşşaqı hədəf,
 Gəlmədi, əfsus, o oxdan məni-nalana təraf.

Verdim, əfsus ki, könül zülmü şədid bir yarə,
Xəncəri-naz ilə az qaldı ki, bağrim yarə.
Vurdu ol yar mənə yarə dalınca yarə,
Naleyi-zarım ilə xəlqi gətirdim zarə,
Məni rüsva elədi naleyi-zar eyləməyim,
Ney kimi nalə qılıb sirrimi car eyləməyim.

O sitəmgər məni nakam eləyib, kam aldı,
Saqıya, ver bir əyaq, qəm məni əldən saldı.
Zülfü-pürpuçi məni əfi ilantək çaldi,
O gedəndən nə qürurum, nə vüqarım qaldı.
Onun uğrunda fəda eylədim öz varlığımı,
Ona isbat elədim əhdə vəfadərliğimi.

Xəstə könlüüm dəmbədəm dərdi-qəmi-hicran çəkar,
Çəkməz ol dağı fələk ki çövnilən canan çəkar.

Süzilən ahim şərəni yandırar aləmləri,
Öylə kim ahi-şərərbanın dili-suzan çəkar.

Gahi min dərman yazar biçarə, dərdim ləğvina,
Gahi nahəqdən damanımdan təbibim qan çəkar.

Ey pəri, hicrindəki ol dərdi ki mən çəkmişəm,
Öylə ağır dərdidir ki, sanmiram mizan çəkar.

Ey dil, aşiq qəm yeyər, hər dəm çəkar eşqin yükün,
Zahidi-əbləhsə qoz-findiq yeyər, qəlyan çəkar.

Ey könül, eşqin yükü aşıqların çıynindədir,
Qılma bavər ki, bu qədri qəm yükün karvan çəkar.

İstərəm bir yol tutum dəstin doyunca dərdləşim,
Bivəfanın gəlməyiylə getməyi bir an çəkar.

Ey Vüqar, ol aşiqə aşiq deməzlər eşqidə,
Canı kim cananə qurban eyləməkçün can çəkar.

~ 39 ~

Yanımın şükrü ki rəhmi məni-nakamə gəlib,
Kamə yetdim bu gün ondan mənə bir namə gəlib.

Ağzının tamın itirmişlərin, ey qönçə dəhən,
Dəhəni-ləli-şəkərbarın əmib kamə gəlib.

Tar zülfündümü ruyində, ya kafər zənci,
Küfrü tərk eyləyib, islah olub, İslamə gəlib.

Bu fəna mülkünə gəlmış hərə bir qəsdiylə,
Biri matəm qərəziylə, biri bayramə gəlib.

~ 40 ~

Göz yaşlarındır qəlbi yanan bülbülü-zarın,
Qəm boğcasının gülləri üstündəki jalə.

Naləm gətirər naləni də naləyə hətta,
Nalə eləsəm, nalə verərəm naləmə nalə.

Həmdəm səri-kuyindəki itdir mənə, ey gül,
Avazımı avaz verər, naləmə nalə.

~ 41 ~

Hərə bir yolla bu aləmdə fəqət ad elədi,
Kimi viranə olan yerləri abad elədi.
Dedi əl tutmaq Əlidən qalıb imdad elədi,
Kimi yol saldı, su çəkdirdi, qul azad elədi.
Ehtiram ilə kim Allahın adın yad elədi,
Onu Allah kərəmi-lütf ilə dilşad elədi.

Dərd azalmır ki, azalmır, çoxalır getdikcə,
Əyilir qamətim illər dolanıb ötdükcə.
İcz ilə dərdimi Allaha bəyan etdikcə,
İldirim çaxdı, səma kişiñədi, fəryad elədi.

Zülməti-cəhlidə nur saçdı nübüvvət günəşi,
Həqqidəm kəsbi-riya qıldı ədalət günəşi.
Ərş-Yəsribdə zühur etdi səadət günəşi,
Nuri-pakıyla cahan əhlinə irşad elədi.

Ya Hüseyn, cümlə varından keçən aşiq sənsən,
Onu vaxtında nə Məcnun, nə Fərhad elədi.

~ 42 ~

Ağa, rəhm eylə, yetiş naleyi-fəryadımıza,
Gəl sürur eylə əta xatiri-naşadımıza.
Rafizi derlər, ağam, rafizilər adımıza,
Fəqət ümmid qalib sən yetəsən dadımıza,
Ya İmam Məhdi, kərəm qıl, yetiş imdadımıza.

Biri Allahı danıb dinini dünyaya satıb,
Birinin tapdalanıb namusu, qəflətdə yatıb.
Həqq-ədalət gəmisi bəhri-cəhalətdə batıb,
Zülm, ey şahi-kərim, payeyi-ifrata çatıb,
Ya İmam Mehdi, kərəm qıl, yetiş imdadımıza.

Hər qədəm başı yalan, hiylə-kələk, məkr, riya,
Qərq olub zülm ilə aləm, nə bəladır bu bəla.
Yetiş, ey gənci-kərəm, kani-səxa, kani-şüca,
Nə rəva, zalım axı çəkdirə məzluma cəfa,
Ya İmam Mehdi, kərəm qıl, yetiş imdadımıza.

Bürünüb zülmətə aləm, kərəm et, eylə zühur,
Gəl saç, ey şəmsi-ədalət, qara zülmətlərə nur.
Alıb ağuşuna dünyanı tamam fisqi fücur,
Gəl qılıncınla riyakarılərin boynunu vur,
Ya İmam Mehdi, kərəm qıl, yetiş imdadımıza.

Səndə cəddin Əli mislində şəhamət vardır,
Çün sənin nəfsi-şərifində şərafət vardır.
Həm sənin fitrəti-pakında kəramət vardır,
Zülmü ləğv etməyə hökmündə ədalət vardır,
Ya İmam Mehdi, kərəm qıl, yetiş imdadımıza.

Qəm yükündən bükülübdür dəxi billah dizlər,
Müntəzirik səhər-axşam, gecələr, gündüzlər.
İntizarında dəmadəm səni gözlər, gözlər,
Səni aşiqlərin hər cümə ümidlə gözlər,
Ya İmam Mehdi, kərəm qıl, yetiş imdadımıza.

Hər nəyim var ola, şahım, sənin uğrunda nisar,
Dərdi olmazdı əgər vəslinə yetsəydi Vüqar.
Dil fəraigində kəbab oldu, vüsəl arzusu var,
Səni bir dəfə görərsəm, məgər aləm dağılar,
Ya İmam Mehdi, kərəm qıl, yetiş imdadımıza.

~ 43 ~

Dedim, ey gül, mənə rəhm eylə Xuda xatirinə,
Dedi, rəhm etməmişəm mən bu güneycən birinə.

Dedim, ey yar, ləbin qönçə, gözün şəhla dır,
Dedi, təriflərinin xeyri nədir bicadır.

Dedim, ey qaşları şəmsir, olurəm bilməlisən,
Dedi, bəh-bəh, əcəb oldu, elə sən ölməlisən.

Dedim, arzumdur öpeydim güli-rüxsarından,
Dedi, ar eylə, utan bir belə rəftarından.

Dedim, olmaz bu gözəllikdə bəşər hurimisən,
Dedi, şair, deyəsən, görməmisən nurimi sən.

Dedim, hər gün görüşək, həmdəm olaq, ey dildar,
Dedi, kefdən danışırsan, əcəb işdahın var.

Dedim, hərdən nola dindir məni də, eylə səvab,
Dedi, Allahı sevirsən, eləmə başımı xarab.

Dedim, artıq dözə bilmir bu ürək, rəhm elə, yar,
Dedi, sadiqsən əgər dözməlisən hicrə, Vüqar.

~ 44 ~ (*Mürəbbə*)

Gəh salır çöllərə Məcnun kimi avarə məni,
Gəh çəkir zülf ilə Mənsur kimi darə məni.
Gahi manəndi-Kərəm sövq edir odlarə məni,
Ay aman, qoymayın, öldürdü bu məhparə məni.

Nə bileydim ki, bu zalim çəkəcək qəlbə yara,
Dəli könlüm vurulubdur elə bil nazlı yara,
Gözü şəhla, qədi Tuba, üzü gül, zülfü qara,
Ay aman, qoymayın, öldürdü bu məhparə məni.

Zarəm, hər nəsnədən ümmidini üzmiş bəşərəm,
Eşqidən bir günə düşdüm ki sərapa kədərəm.
Məni-biçarəyə qılmaz dəxi bir lütf kərəm,
Ay aman, qoymayın, öldürdü bu məhparə məni.

~ 45 ~ (*Müxəmməs*)

Nigarım, gül təravətlim, şirin sözlüm, qara gözlüm,
Nəzakətlim, lətafətlim, şirin sözlüm, qara gözlüm.
Sədaqətlim, dəyanətlim, şirin sözlüm, qara gözlüm,
Gül üzlüm, sərv qamətlim, şirin sözlüm, qara gözlüm,
Ey ismətlim, ləyaqətlim, şirin sözlüm, qara gözlüm.

Ümidi-vəsl ilən, yarıml, çəkər könlüm qəmi-hicran,
Səni xatırlayıb daim, səninçün ağlaram canan.
Könül dözmür qəmi-hicrə, edir hey naleyi-əfğan,
Sən Allah, gəl fəraigindən sizir kirpiklərimdən qan,
Ey ismətlim, ləyaqətlim, şirin sözlüm, qara gözlüm.

Siyəh zülfün günü qarə edibdir aşiqi-zarı,
Qədi-şümşadının axtar tapılmaz hərgiz oxşarı.
Görənlər qibtə eylər səndəki xurşid rüxsarı,
Səni aləmdə pis gözdən, nəzərdən saxlasın Tanı,
Ey ismətlim, ləyaqətlim, şirin sözlüm, qara gözlüm.

Əgər gəlməzsən, ey xubru, qan ağlar çeşmi-xunbarım,
Xəyali-zülfü ruyinlə fəğan eylər dili-zarım.
Səni Məcnundan artıq istərəm, ey Leylivəş, yarıml,
Ki, sənsən ömrümün mənası, sənsən dövlətim-varım,
Ey ismətlim, ləyaqətlim, şirin sözlüm, qara gözlüm.

Mənə yar olsan, ey məhvəş, inan könlüm olar rahət,
Mənə yar olmasan könlüm çəkər biintiha xiffət.
Üzüldüm cismi-zarımda, cəfadan qalmadı taqət,
Vüqarə rəhm qıl, insaf elə, bəsdir, yetər həsrət,
Ey ismətlim, ləyaqətlim, şirin sözlüm, qara gözlüm.

~ 46 ~

Ey hökmü ilə xilqəti icad eləyən şah,

    Ey mötəbər Allah.

Məzlumlara, bikəslərə dərgahi-ümidgah,

    Hər qəlbdən agah.

Ey hökmi-rəvaniyla yoxu var eləyən var,

    Ey Həzrəti Qəffar.

Ey cümlə yaratdıqlarına dəhrdə memar,

    Qüdrətli sənətkar.

Ey fanini baqi eləyən baqını fani,

    Hər yerdə nişanı.

Ey ol deyərək xəlq eləyən cümlə cahani,

    Ərziylə səmanı.

~ 47 ~ (*Xəzər*)

Bakı şəhri döyünən qəlbidi sanki Xəzərin,
Ki, basıb bağrina bərk-bərk bu küləklər şəhərin.

Sanki asılıb Xəzərin boynuna ağ mirvari,
Dalğalar yallı gedir əl-ələ, zəncirvari.

Görünür Qız qalasından dənizin mənzərəsi,
Nikbin ahəngli xəfif dalğaların titrəməsi.

Günlərin bir günü getdim Xəzərin sahilinə,
Bəlkə, qəlbimdə olan nəqş-i-məşəqqət silinə.

Görüşən kim, sevişən kim, öz işindəydi hərə,
Mən də öz dərdimi bir-bir danışırdım Xəzərə.

Yenə sahildə sevənlər, sevilənlər çox idi,
Sanki onlarda kədər-qəm deyilən şey yox idi.

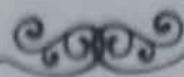
Onların qəmləri yox, məndəsə bir dünya qəm,
Ən böyük qəm bu ki paylaşmağa yoxdur həmdəm.

Əsərək xəzri də eşq eyləyir elan Xəzərə,
Ləpələr titrəşir, əsdikcə verir can Xəzərə.

Dərd əlindən cana doymuş qocaman, yaşılı Xəzər,
Birdən ah eylədi, çırpındı, coşub-daşdı Xəzər.

Qırılırdı oda düşmüş bir ilantək yenə də,
Yalvarırdı elə bil Allaha, dil ver mənə də.

Yazığın dərdini paylaşmağa həmdərdi də yox,
Həcmi olduqca böyük, dərdi də həcmindən çox.

~ 48 ~

Odu yoxdan qılan aləmləri var,
Ali varlıqdır edilməz inkar.

Bir odur hər şeyə qadir varlıq,
Gözə görsənməz olan bir varlıq.

Qılın ol Qaziyəl-hacatə dua,
Ona məxsusdur hər həmdü səna.

Odu ərbabi-cəlal, Rəbbi cəlil,
O kəsin zikrinə məşğuldur dil.

Odu dəryayı-kərəm, gənci-səxa,
Ona təzim eləyir ərzi səma.

Odu xəllaqi-kəbir, əkbər olan,
Cümlə məxluqa odur sərvər olan.

O, şəriksizdir, Əhəddir, uludur,
Tüm yaranmışlar o şahın quludur.

~ 49 ~

Ey yağışın nazlı çiçeklər bitirən yaz yağısı,
Yağmağıyla qışın ömrün bitirən yaz yağısı.

Pakdı məsum mələyin gözlərinin yaşı qədər,
Mənə, ey gül, saçın ətrin yetirən yaz yağısı.

Ey yağışın qəm tozunu lövhi-könüldən aparan,
Bu yanmış qəlbə sərinlik gətirən yaz yağısı.

Qəlbimin suzini, köksümdə qopan fəryadı
Öz xəfif zülməsiylə itirən yaz yağısı,

Nədi dərdin, mənə aç dərdini həmdərdin olum,
Hey töküb göz yaşın ey köks ötürən yaz yağısı.

~ 50 ~

Səni Allah qorusun dərdi-bəladan, təzə bəy,
Olasan daim uzaq çövrü-cəfadan, təzə bəy.

Tanrı hökmüylə qurulmuş bu mübarək bəzmə,
Elə bil nur ələnib ərşि-Хudadan, təzə bəy.

Sənə bir pak nəsəb yanı Xuda lütf etmiş,
Bir mələkdir ki, enib sanki səmadan, təzə bəy.

Tanrı peyğəmbərə xatır sizi xoşbəxt eləsin,
İmtina eyləməz Allah bu duadan, təzə bəy.

Bu gözəl qamətə hər kim ki yaman gözlə baxar,
Gözü məhrum ola kaş nuri ziyadan, təzə bəy.

Xəlq arasında sənə hörməti izzət gətirən,
Ta əzəl gündən olub əzmin, iradən, təzə bəy.

Bu kiçik şeyri Vüqar yazdı sənə töhfə kimi,
Sözü üstün bilərək hər cür ətədan, təzə bəy.

~ 51 ~

Ya Əli, Mövla Əli, ya Əli, Mövla Əli,
La fəta illa Əli, ya Əli, Mövla Əli.

Ey ədalət sahibi, ey səxavət sahibi,
Babi-şəhri-elm olan sonsuz hikmət sahibi,
Natiqi-Quransan, ey bəlağət sahibi.

Ey yədullah, mərhəba, sən vəliyyi-həqqəsən,
Ey Əliyyəl Mürtəza, sən vəliyyi-həqqəsən,
Sən vəsiyyi-Müstəfa, sən vəliyyi-həqqəsən.

Zərbeyi-dəsti-qəvi şirim, aslanım mənim,
Şahi-mərdanım mənim, Şiri-Yəzdanım mənim,
Mən bir aciz nökərin, sən də sultanım mənim.

Sən gözəllik bürcünün bir məhi-tabanısan,
Gərçi İslam cism isə, sən o cismin canısan,
Sən şəfasız kəslərin dərdinin dərmanısan.

Ey müqəddəs nur olan, ey mütəhhər nur olan,
Ey əxihi-Müstəfa, nur əndər nur olan,
Ey günəşdən pürziya, ey sərasər nur olan.

Xaki-payın bus edib fəxr qılmış xaklər,
Dərk qılmazlar səni sahibi-idraklər,
Həqqini etməz qəbul nütfəsi napaklər.

Ya Əli, Mövla Əli, ya Əli, Mövla Əli,
La fəta illa Əli, ya Əli. Mövla Əli.

~ 52 ~

Məhəbbətin günəşdi, ayrılıq cəfası buz kimi,
Nigarın eşqi zəxmi-xuş fəşəndi, hicri duz kimi.

~ 53 ~

Mühəqqər damladan dərya, nə bir gullə bahar olmaz,
Nə səndən Mürtəza çıxmaz, nə tiğin Zülfiqar olmaz.

~ 54 ~

Dedilər ki, sədəqallahu əliyyul və əzim,
Kimdi müşgülləri həll eyləyən Allahu kərim.
Nur saçar aləmə xurşidi-əzəl, nuri-qədim,
Rəhmətin cilveyi-cənnət, qəzəbin nari-cəhim,
Qələmi-əhv çəkər cürmumə Rəhmani-Rəhim.

~ 55 ~

Ya gərək gül kimi insan özünü pak eləsin,
Ya həya pərdəsini qönçə kimi çak eləsin.

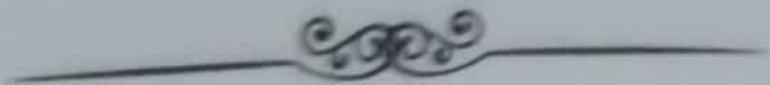
Ey mübarək yeri dərrakəlilər fövqündə,
Onu idrakidə idrak hanı idrak eləsin.

~ 56 ~

Nola ki bəzmidə məşhur yerdə badə yeri,
Gəlincə saqi halal olmaz istifadə yeri.

Çoxu bu yerdə beş-üç gün qonaq qalıb getdi,
Çalış təkəbbürü tərk eylə, sadə-sadə yeri.

Siyah zülfə məkan vermə ağ camal üzrə,
Halal mülkidə yox çünki hərəmzadə yeri.

~ 57 ~

Amandı, ey dad, içimdə fəryad,
Mədəd, Əli can, İlahi imdad.

Gedir dayanmır ömür qatanı,
Solub-saraldı ümid baharı.
Ömür də yarı, amandı, Tanı,
Gələydi barı ömür niganı,
Siləydi gözdən bu intizarı.
Gözümüzdə min qəm, içimdə matəm,
Qaranlıq aləm, əsl cəhənnəm.
Fəraqı-dərdi qocaltdı mərdi,
Bu nə kədərdi, səma qədərdi.

~ 58 ~

Müstəfa vəsfini qıl, zikri-Əlidən məst ol,
Dağıt, ey murğı-dil, hicran qəfəsin sərbəst ol.

~ 59 ~

Az qalıbdır dəxi düzgünlük, ədalət dostu,
Bu nə dəhşətdi xəyal oldu həqiqət dostu.

Kişilər dostluğu vaxtında müqəddəs bilmış,
Namusun dostuna eylərmiş əmanət dostu.

~ 60 ~

Əcəb ətri-Mürtəzadən ki gəlir Nəcəf tərəfdən,
Elə ki gələr zəbanə, sözə başlar aşiqanə,
Elə bil düri-müsəffa sözülər sədəf tərəfdən.

~ 61 ~

Qəm dolu ney sədasiyam, dərgəhinin gədasiyam,
Eşqi-məhəbbət əhlinin aşiqi can fədasiyam.

~ 62 ~

Ey könül, saqi əlindən badə aldın xalis al,
Onda idrak eyliyərsən ki, nədir zövqi-visal.
Heyratamız möcizi-qüdsiyyələrdən bir misal,
Barmağından eyləyərmiş cari peyğəmbər suyu.

Abi-Kövsərlə bərabər tutmaq olmaz hər suyu,
Süddən ağı, baldan şirindir çeşmeyi-Kövsər suyu.

Bir ömürdür axtarır zülmətdə İskəndər suyu,
Körpə qızlar təşnə ahulər kimi istər suyu.

~ 63 ~

Ürəyimdə mavi dərya ləpələndi dalğa-dalğa,
Təmiz oldu qətrə-qətrə, ləkələndi dalğa-dalğa.

~ 64 ~

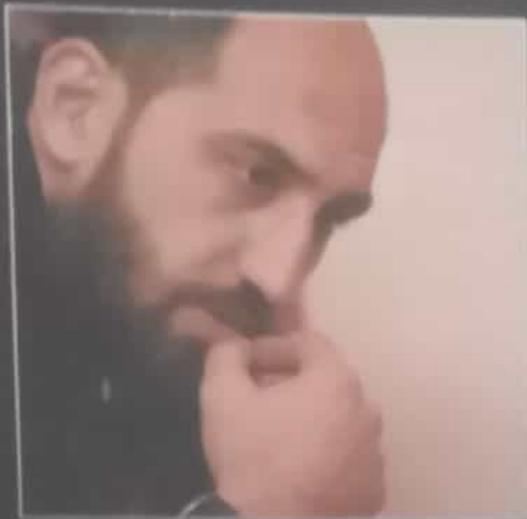
Əli, Əli deyənlərin pak aşinasıdır Əli,
Əli, Əli deyənlərin əziz duasıdır Əli.

~ 65 ~

Yandırıb könlümü qəndil kimi as qaşlarına,
Acısın gözdən axan yanğılı göz yaşlarına.

~ 66 ~

Mən zülmülər etdim sənə illər boyu, sən naz,
Get, Allah amanında ol, ey dilbəri-tənnaz.

Vüqar Biləcəri

Paşayev Vüqar Zakir oğlu 1988-ci ildə Bakının Biləcəri qəsəbəsində dünyaya göz açmışdır. Orta məktəbi bitirdikdən sonra Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin «Aktyorluq» fakültəsinə daxil olmuşdur.

2004-cü ildə keçirilən «De gəlsin» meyxana yarışmasının finalçısı olmuşdur. Şifahi xalq ədəbiyyatının janrı olan bədahətən söz sənətinin və əruz vəzniinin mahir bilicisi idi.

Onun Əhli-beytə olan sevgisi şeiriyyətində də özünü göstərmişdir. Kərbəlayı Vüqar, «Biləcəri» təxəllüsü ilə xalqın sevgisini qazanmışdır.

Bu, şairin bütün qəzəllərindən ibarət ilk kitabıdır.
Kərbəlayı Vüqar Biləcəri 29 avqust 2020-ci ildə vəfat etmişdir.
Şair Hökməli kənd qəbiristanlığında dəfn edilib.

